

MASHRIQU'L-
ADHKĀR
INSTITŪCIJA

Mashriqu'l-Adhkár institūcija

Vispasaules Taisnīguma Nama Pētniecības nodaļas
paziņojums un sagatavota kompilācija

2017. gada septembris

Rīgas Bahai ticības draudze
2025

UDK 286

Vi805

Šis dokuments ir pieejams Bahāju uzziņu bibliotēkas „Vienotības pērles” vietnē: www.bahai.lv/biblioteka/e-gramatas/

Tulkots no teksta angļu valodā *Compilations: The Institution of the Mashriqu'l-Adhkár*. Pieejams: <https://www.bahai.org/library/>

No angļu valodas tulkoja Aldis Ābeltiņš 2018. gadā.

Redaktors: Māris Pavlovs

Korektors: Pēteris Folkmanis

Maketētāja: Ineta Alvarado

Pirmais izdevums

© Rīgas Bahai ticības draudze, latviešu valodā, 2025

© Bahá'í International Community, angļu valodā

Uz priekšējā vāka attēlots Eiropas kontinenta Mātes templis Langenhainā, Vācijā (© Bahá'í International Community).

Atsauces uz Korānu

Korāna vārsmas latviešu valodā pēc Ulda Bērziņa tulkojuma (*Korāns*. Latviešu valodā. Rīga: Neputns, 2011). Sūru un vārsmu atsauces, kuras attiecas uz Korānu, ir numurētas pēc šīs versijas.

ISBN 978-9934-620-76-8 (digitāla)

ISBN 978-9934-620-75-1 (iespiesta)

Saturs

Mashriqu'l-Adhkár institūcija – Pētniecības nodaļas paziņojums / 5

1. Mashriqu'l-Adhkár ietekme / 8
2. Pielūgsmes vieta / 10
3. Pielūgsmes un kalpošana / 13
4. Mashriqu'l-Adhkár palīgiestādes / 14
5. Mashriqu'l-Adhkár celšana / 16

Mashriqu'l-Adhkár institūcija – Izvilkumu kompilācija / 23

- No Bahá'u'lláh Rakstiem / 25
- No 'Abdu'l-Bahá rakstiem / 28
- No Shoghi Effendi rakstiem / 39
- No vēstulēm, kas rakstītas
Shoghi Effendi vārdā / 44
- No Vispasaules Taisnīguma Nama
rakstītajām vēstulēm / 51
- No vēstulēm, kas rakstītas Vispasaules
Taisnīguma Nama vārdā / 67
- Mashriqu'l-Adhkár paredzēto lūgšanu
izlase no 'Abdu'l-Bahá rakstiem / 72

Mashriqu'l-Adhkár institūcija

Vispasaules Taisnīguma Nama
Pētniecības nodaļas paziņojums

2017. gada septembris

Vispasaules Taisnīguma Nams tā 2014. gada 18. decembra vēstulē bahājiešiem Irānā apraksta *Mashriq'u'l-Adhkár*, „Dieva slavas Ausmas Vieta”,* kā „unikālu koncepciju reliģiju hronikās”, kas „simbolizē jaunās Dieva Dienas mācības”. [67]** Tālāk Taisnīguma Nams raksta, ka pielūgsmes nams ir „kolektīvs sabiedrības centrs sirsnīgas pieķeršanās veicināšanai” un ka tas

„kalpo par universālu pielūgsmes vietu, kas atvērta visiem apkārtnes iedzīvotājiem – neatkarīgi no viņu reliģiskās piederības, izcelsmes, etniskās piederības vai dzimuma –, un par miera ostu dziļākajām pārdomām par garīgo realitāti un fundamentāliem dzīves jautājumiem, tostarp jautājumiem par individuālo un kolektīvo atbildību par labākas sabiedrības veidošanu. Vīrieši un sievietes, bērni un jaunieši ir gaidīti tajā kā vienlīdzīgi.” [67]

Šis unikālās institūcijas ārkārtīgi lielais nozīmīgums cilvēces vienotībai un labklājībai ir uzsvērts ļoti daudzos ticības svētajos rakstos. Piemēram, Bahá'u'lláh, sludina: „Svētīgi ir tie, kas pielūgsmes namā piemin Viņu, kurš ir taisnīgo Kungs!” [6] ‘Abdu'l-Bahá apstiprina, ka, lai gan pielūgsmes nams ir „celts uz zemes, tas patiesībā ir Augstās Sapulces institūcija” un tā „torņi sniegsies līdz pašiem debesu augstumiem”. [28] Kādā citā vēstuļrakstā viņš raksta, ka tā ir „gaismu ausmas vieta un taisnīgo pulcēšanās vieta”, kur „cildenu dvēseļu pulciņš .. saka lūgšanas, skandē dievišķās vārsmas un lūgšanas ar brīnumainām meldijām” tā, ka „Augstā Sapulce klausās un skaļi sauc: „Mēs esam laimīgi; lai liksmo visa pasaule!”” [9] Pēc Skolotāja vārdiem tas ir „Kunga pirmais redzamais un atklātais iedibinājums”, [66] kas ir tik nozīmīga būve, ka pat „viena ķieģeļa ielikšana [tajā] vai kādā no tās piesaistīto iestāžu celtnēm līdzinās

* *The Kitáb-i-Aqdas: The Most Holy Book* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1993, 2009 printing), note 53. Šeit un tālāk *Kitáb-i-Aqdas: Vissvētākās grāmatas* paragrāfi un pielikumi ir Ulda Ābeltiņa tulkojumā.

** Skaitlis kvadrātiekāvas norāda uz izvilkuma numuru no kompilācijas „*Mashriq'u'l-Adhkár* institūcija” tālāk šajā izdevumā.

greznas ēkas uzcelšanai”. [28] Kā vēsta Shoghi Effendi, *Mashriq’l-Adhkár* ir Bahá’u’lláh pasaules iekārtas simbols un vēstnesis. [43] Taisnīguma Nams to nodēvējis par gaismas bāku, „kas kliepēs ienaida un nevienlīdzības tumsu”. [67] Patlaban pasauli apgaismo astoņi kontinentālie tempļi, bet tiek būvēti arī vietēja un nacionālā līmeņa tempļi, un katrs „aicina apmeklētājus godināt viņu Radītāju, viņu suverēno Kungu, gaismas Devēju pasaulei”^{*} un iedvesmo „veselu tautu tiekties pēc dziļākas kopēja mērķa izjūtas”. [69] Katrs no tiem atgādina mums ‘Abdu’l-Bahá apsolījumu, ka „simts tūkstoši *Mashriq’l-Adhkár* tiks uzcelti godībā, cieņā un visaugstākajā diženumā”. [29]

Lai palīdzētu labāk izprast šīs dievišķās institūcijas dabu un tās būtisko lomu cilvēces garīgajā atdzimšanā, mēs pievienojam kompilāciju ar izvilkumiem no Bahá’u’lláh un ‘Abdu’l-Bahá rakstiem, kā arī no Shoghi Effendi un viņa vārdā rakstītajām vēstulēm un Vispasaules Taisnīguma Nama vēstulēm. Tālāk ir aplūkotas dažas koncepcijas, kuras iespējams smelties no kompilācijas fragmentiem.

1. MASHRIQU’L-ADHKÁR IETEKME

Grāmatā *Kitáb-i-Aqdas* Bahá’u’lláh aicina pasaules tautas celt

„... pielūgsmes namus visās zemēs Tā vārdā, kas ir visu reliģiju Kungs. Celiet tos tik nevainojamus, cik vien ir iespējams esamības pasaulē, un rotājiet tos ar to, kas tiem piedien, ne jau ar attēliem un skulptūrām. Tad starojot priekā, godiniet un teiciet tajos jūsu vislīdzjūtīgo Kungu. Patiesi, atceroties Viņu, liksma kļūst acs un sirdi ieplūst gaisma.” [1]

* No Vispasaules Taisnīguma Nama 2016. gada 14. oktobra vēstules draugiem, kas pulcējušies Santjago, Čilē, par godu Dienvidamerikas Mātes tempļa svinīgajai atklāšanai.

‘Abdu’l-Bahá skaidro šīs institūcijas nozīmīgumu, sakot, ka „Mashriqu’l-Adhkár kā magnēts pievelk dievišķos apliecinājumus” un „Kunga varenais pamatu akmens, Dieva ticības spēcīgais balsts”. Tajā pašā vēstulrakstā viņš vēsta, ka pielūgsmes nams ir „Dieva Vārda cildināšanas līdzeklis” un ka „slavēšana un godāšana, kas no tā izplūst, iepriecina ikviena taisna cilvēka sirdi”. Tādējādi Viņš skubina draugus, lai tie „nododas lūgšanām un Dieva godāšanai, Dieva vārsmu un vārdu skandēšanai un debešķīgu odu dziedāšanai, slavējot Visužēlīgo”. [31]

Citviet ‘Abdu’l-Bahá apraksta pielūgsmes namu kā „centru, kur gars radīs prieku un sirds tuvināsies Abhá valstībai” [35] un apliecina, ka tam ir „spēcīga ietekme uz katru dzīves posmu”, [16] atmodinot draugus [30] un veicinot cilvēces vienotību. [25] Sanākot kopā šajā namā, lai pieminētu Kungu, tiek kaldinātas „vienotības saites” [16] un „cilvēku sirdīs” uzplaukst un zeļ mīlestība. [13] Nudien, pateicoties Mashriqu’l-Adhkár, kas „apgaismo sirdis, apgardo dvēseles un ļauj ieelpot godības valstības dvašu”, cilvēces pasaule „pārtop citā pasaulē un sirds jutība tiek padziļināta tiktāl, ka tā aptver visu radību”. [30] Shoghi Effendi ir teicis, ka Mashriqu’l-Adhkár ietekme ir „neizmērojama un neizdibināma” [57] un tiešā veidā stiprina cilvēka ticību, un vienlaikus, pēc ‘Abdu’l-Bahá vārdiem, tas ir arī „lieliskākais instruments Kunga saldo dvesmu izplatīšanai”. [28] „Kā varens simbols un neatņemama sastāvdaļa dievišķajai civilizācijai, uz kuru Bahá’u’lláh atklāsme aicina visas tautas, pielūgsmes nams kļūst par fokusa punktu kopienā, kurā tas tiek uzcelts,” [69] teikts kādā vēstulē, kas rakstīta Taisnīguma Nama vārdā. „Ļaudis steigs lūgt Dievu šajā debešķīgajā templī,” mums vēsta Skolotājs, „Dieva saldme plūdis pār tiem un dievišķā mācība dzīs saknes viņu sirdīs, kā gars iesakņojas cilvēku dvēselēs, un cilvēki paliks nesatricināmi jūsu visžēlīgā Kunga Lietā.” [10]

2. PIELŪGSMES VIETA

‘Abdu’l-Bahá skaidro, ka „Dieva pieminēšanas ausmas vietas, no kurām lūgšanu un pielūgsmes meldijas pastāvīgi sasniedz Augsto Sapulci, ir tīras un starojošas sirdis”, un ka tad, ja draugu sirdis, pateicoties Dieva veltei, kļūs par dievišķiem tempļiem, tās „pavisam noteikti pieliks vislielākos pūliņus .. uzcelt Mashriqu’l-Adhkár, lai ārējā forma atklātu iekšējo būtību un ārējais veidols paustu iekšējo nozīmi”. [21] Rakstos ir atrodamas vairākas tēmas, kas saistītas ar šo pielūgsmes vietu un iekšējo būtību, ko tā pauž, tostarp par lūgšanas iedarbību, kopīgas pielūgsmes ietekmi un pašu centrālajā ēkā notiekošo pielūgsmi.

Grāmatā *Aqdas Bahá'u'lláh* vērš uzmanību uz to, cik iedarbīga ir Dieva vārsmu skandēšana pielūgsmes namos:

„Māciet saviem bērniem vārsmas, kas atklātas no diženuma un spēka debesīm, lai visliegākos toņos viņi Mashriqu’l-Adhkár nišās varētu nolasīt Visžēlīgā vēstuļrakstus. Ikviens, ko pacilājusi liksme, kas nāk no Mana vārda *Vislīdzjutīgais* cildināšanas, skaitīs Dieva vārsmas tā, ka aizgrābs sirdis snaudā ieslīgušajiem. Labi ir tam, kas ir veldzējies ar mūžīgās dzīvības mistisko Vīnu, kas plūst no žēlsirdības Kunga teiktā Manā vārdā – vārdā, kas ir vērtis putekļos ik staltu un augstu kalnu”. [3]

Taisnīguma Nams tēmu par lūgšanas iedarbību paskaidro, ka divi Spīdekļi ir mācījuši mums, ka lūgšana ir „dvēselei tik nepieciešamā saruna ar tās Radītāju – tieša un bez starpniekiem”, kas „līdzīgi rīta rasai .. spirdzina sirdi un šķīsta to”, un ka tā ir „liesma, kas sadedzina plīvurus, un gaisma, kas rāda ceļu uz Visuvarenā atkalredzēšanas okeānu.” [67] Izšķirīga nozīme ir lūgšanas kvalitātei. No tās ir „atkarīga dvēseles neierobežoto spēju attīstība un Dieva dāvanu iegūšana”. Tās spēki izpaužas, ja to „rosina mīlestība pret Dievu”. „Tā jāteic ar patiesu un tīru sirdi,” Taisnīguma Nams turpina,

„un tai jāveicina pārdomas un meditācija tā, lai racionālās domāšanas spēja tiktu apgaismota. Šāda lūgšana pacelsies pāri vārdu un skaņu robežām. Tās saldajām melodijām jārada sirdī prieks un pacilātība un jāpastiprina Vārda caurstrāvojošais spēks, pārvēršot pasaulīgas tieksmes debešķīgās īpašībās un iedvesmojot nesavtīgu kalpošanu cilvēcei”. [67]

Vēl viena tēma skar kopīgu pielūgsmi, ko bahājieši un viņu draugi visā pasaulē uzskata par pamatu kolektīvo centienu modelim, kas vērsts uz sabiedrības garīgā un materiālā stāvokļa uzlabošanu. Šim modelim svarīgākās, kā uzsver Taisnīguma Nams “ir pielūgsmes sapulces – dievbijīgas dzīves sabiedriskais aspekts un Mashriq’l-Adhkár koncepcijas dimensija”. [67] Integrētas kopienas dzīves kodolā, šādas sapulces ir „pasākumi, kuriem pievienoties var ikviens, ieelpot debešķīgās dvesmas, izbaudīt lūgšanu saldmī, meditēt par Radošo Vārdu, pacelties gara spārnos un sarunāties ar Vismīļoto.” [68] Šādus sapulču rīkošana ir „kārtējais solis” Mashriq’l-Adhkár likuma īstenošanā [62] – solis, kas atmodina pielūgsmes nama garu jebkurā apdzīvotā vietā. [68]

Trešā tēma ir veids, kādā notiek pielūgsmes Mashriq’l-Adhkár ēkā. ‘Abdu’l-Bahá apgalvo, ka pielūgsmes nami dāvā „draugiem nelokāmību un pastāvību” un „ir vietas, kur pielūgt un piesaukt Viņa varenības Sliexni”. [28] Vitāli svarīga pielūgsmei un tādas vides radīšanai, ko Shoghi Effendi sauc par garīgu miera gaisotni, [38] ir atteikšanās no rituāliem un ceremonijām. Kā norāda Taisnīguma Nams, Shoghi Effendi

„nosoda izsmalcinātu un ārišķīgu ceremoniju vilinājumu un brīdina neizdarīt secinājumus, ka „centrālās ēkas iekšpuse tiks pārvērsta tādas reliģiskas pielūgsmes mistrojumā”, kas piedāvātu „nesakarīgu un bezjēdzīgu ceremoniju un rituālu izrādi”” [58]

Tā vietā pielūgsmes sapulces nedrīkst ierobežot vienveidība vai jebkādas rituālu formas, [49] un, kā Shoghi Effendi pamāca kādā vēstulē, kas rakstīta viņa vārdā, tām jābūt „vienkāršām un godbijīgām, un tām jāpacilā dvēsele un jāizglīto tā, klausoties radošo vārdu”. [53] Kādā citā viņa vārdā rakstītā vēstulē viņš vēsta: „Jo universālāka un neformālāka būs bahāju pielūgsmē templī, jo labāk.” [45]

Šāda pielūgsmē var ietvert arī vokālo mūziku. [53] Vēstulēs, kas rakstītas tā vārdā, Taisnīguma Nams skaidro, ka pielūgsmes namā dziedamo dziesmu tekstiem jābūt balstītiem „bahāju un citu ticību” sakrālajos rakstos, tostarp ‘Abdu’l-Bahá rakstos un runās, tiem jāsaturs bahāju tēmas, [81] un ka ir pieļaujama „lūgšanu vārsmu vai rakstu fragmentu atkārtošana”, kā arī „nelielas izmaiņas tekstā .. atbilstoši muzikālajām prasībām”. [75] „Skaņdarba muzikālo stilu var izvēlēties komponists, ar nosacījumu, ka viņš vai viņa patur prātā garīgo pienākumu attiekties pret sakrālajiem Tekstiem ar pienācīgo cieņu, godu un bijību.” [75]

Pateicoties šādai pieticīgai, taču visaptverošai pieejai, Mashriq’l-Adhkár iemieso vienu no Bahá’u’lláh atklāsmes raksturīgajiem principiem – vienotība dažādībā – un saskaņā ar Shoghi Effendi vārdiem „visredzamākajā un taustāmākajā veidā” iemieso „pasauļu Kunga Lietas neierobežotā gara daiļu līdzību un paliekošu izpausmi”. [37] Pats ‘Abdu’l-Bahá vēsta:

„Mashriq’l-Adhkár ir dievišķa celtne šajā zemajā pasaulē un līdzeklis cilvēces vienotības panākšanai, jo visas pasaules tautas brālīgā garā un saskaņā sanāks kopā Mashriq’l-Adhkár sienās un, skandējot dievišķās vienesmes himnas, godinās un slavēs debesu pulku Kungu.” [25]

3. PIELŪGSME UN KALPOŠANA

Lai cik vareni un iedarbīgi nebūtu garīgie spēki, ko atraisa individuāla un kolektīva pielūgsme Mashriq'l-Adhkár sienās, un lai cik svarīga cilvēka garīgajai izaugsmei nebūtu plaukstoša pielūgsmes dzīve, pielūgsmei, kā norāda Taisnīguma Nams, arī jānovēd pie „darbiem, kuros šīs iekšējās pārvērtības izpaužas uz āru”. [67] Shoghi Effendi norāda, ka dievišķi svētītas, organiski vienotas, ar skaidru skatījumu apveltītas un plaukstošas kopienas sūtību „regulē divi virzošie principi – Dieva pielūgsme un kalpošana līdzcilvēkiem”. [41] Tik tiešām, neaizstājamā saikne starp šiem vadošajiem principiem ir svarīgs elements, kas ir pamatā cilvēces vienotībai, kura, kā vēsta Taisnīguma Nams, ir gan Bahá'u'lláh atklāsmes „pamatprincips, gan tās augstākais mērķis”. [60]

Pielūgsmes un kalpošanas neatdalāmība, kas pilnā mērā izpaužas Mashriq'l-Adhkár institūcijā, atklājas progresīvi, kopienai aizvien efektīvāk ieviešot tās rīcības ietvara noteikumus. Taisnīguma Nams piebilst, ka draugi „ir spējuši novērtēt dinamisko mijiedarbību starp pielūgsmi un kalpošanu, kas uzlabo sabiedrības garīgo, sociālo un materiālo stāvokli”. [66] Savā 2012. gada Riḍván vēstulē pasaules bahājiešiem Taisnīguma Nams vēsta:

„Mashriq'l-Adhkár, ko 'Abdu'l-Bahá raksturojis kā „vienu no pasaules svarīgākajām institūcijām”, apvieno divus nedalāmus bahājieša dzīves aspektus: pielūgsmi un kalpošanu. Šo divu aspektu savienība ir atspoguļota arī saskaņotībā, kas ir atrodama plānā izstrādātās kopienas veidošanas iezīmēs, jo īpaši pielūgsmes gara izpaušmē, kas izpaužas lūgšanu saietos, un izglītojošajā procesā, kas vairo spējas kalpot cilvēcei. Pielūgsmes un kalpošanas savstarpējā saistība ir īpaši izteikta tajos pasaules klasteros, kuros bahāju kopienas ir būtiski pieaugušas lielumā un vitalitātē, un kuros ir redzama iesaistīšanās sabiedriskajā darbībā.” [64]

4. MASHRIQU'L-ADHKÁR PIESAISTĪTĀS IESTĀDES

Shoghi Effendi pauž, ka noliktajā laikā ap Mashriqu'l-Adhkár centrālo ēku „izaugs tādas sociālās kalpošanas institūcijas, kas sniegs atvieglojumu cietējiem, uzturu trūcīgajiem, pajumti ceļiniekiem, mierinājumu sērotājiem un izglītību nezinošajiem”. [38] Dinamiskas mijiedarbības „starp zemes dzīves garīgajām un praktiskajām vajadzībām” nepieciešamību, raksta Taisnīguma Nams, „nepārprotami skaidro” Bahá'u'lláh „priekšraksti par Mashriqu'l-Adhkár – katras bahāju kopienas garīgo centru, ap kuru jāveidojas piesaistītām iestādēm, kas kalpos cilvēces sociālajam, humanitārajam, izglītības un zinātniskajam progresam”. [60] ‘Abdu'l-Bahá šajā sakarā paskaidro, ka pielūgsmes nams ir „saistīts ar dziedināšanu, zāļu sadali, tas kalpo par mītni ceļiniekiem, skolu sērdieņiem un universitāti augstākām mācībām”. Tādēļ, „templis nav tikai pielūgsmes vieta; drīzāk tas ir pilnīgs un vesels visos aspektos”. [18]

Shoghi Effendi uzsver vitālo mijiedarbību starp pielūgsmi un kalpošanu un piedāvā šādu redzējumu par saistību starp centrālo ēku un tās piesaistītajām iestādēm:

„Atšķirti no sociālā, humanitārā, izglītojošā un zinātniskā darba, kas noris Mashriqu'l-Adhkár paspārnē esošajās piesaistītajās iestādēs, bahāju pielūgsmei, lai cik cildena nebūtu tās koncepcija, lai cik kvēli un dedzīgi tā neizpaustos, nav cerību sasniegt neko vairāk par necilajiem un, bieži vien, īslaicīgajiem rezultātiem, ko nes askētu apcerējumi un pasīvu pielūdzēju ticības apliecinājumi. Tā nevar sniegt paliekošu gandarījumu un labumu pašam pielūdzējam, kur nu vēl cilvēcei kopumā, ja vien un tik ilgi kamēr tā netiek pārvērsta un papildīta ar enerģisku un pašreizējīgu kalpošanu cilvēcei, ko veicināt un rosināt ir Mashriqu'l-Adhkár piesaistīto iestāžu augstākā priekšrocība. Tikpat neauglīgi un neveiksmīgi būs arī to cilvēku centieni – lai cik pašreizējīgi un neatlaidīgi tie nebūtu, – kas

Mashriq'ul-Adhkár apkaimē nodarbosies ar nākamās vispasaules bahāju federācijas lietām, ja vien šie centieni neies roku rokā ar ciešu ikdienas saziņu ar garīgajām iestādēm, kas saistīti ar Mashriq'ul-Adhkár centrālo svētnīcu. Tikai un vienīgi tieša un nepārtraukta mijiedarbība starp garīgajiem spēkiem, kas plūst no Mashriq'ul-Adhkár sirdī esošā pielūgsmes nama un enerģijām, ko apzināti izstaro tie, kas nodarbojas ar kalpošanu cilvēcei, var radīt vajadzīgo iestādījumu, kas spēs izdziedināt kaites, kuras tik ilgi un tik smagi ir mocījušas cilvēci. Nevar būt nekādu šaubu, ka nomocītas pasaules glābšanai galu galā jābūt atkarīgai no Bahá'u'lláh atklāsmes iedarbīguma apzināšanās, ko no vienas puses pastiprina garīga cieša saziņa ar Viņa Garu, un no otras – Viņa atklāto principu un likumu saprātīga piemērošana un uzticīga izpildīšana. Un no visām institūcijām, kas saistītas ar Viņa svēto vārdu, noteikti vienīgi Mashriq'ul-Adhkár institūcija vislabāk nodrošina bahāju pielūgsmes un kalpošanas būtiskākos elementus, kas ir vienlīdz svarīgi pasaules atdzimšanai. Tāds arī ir Mashriq'ul-Adhkár kā vienas no Bahá'u'lláh iecerētajām lieliskajām institūcijām diženuma, spēka un unikālā stāvokļa noslēpums.” [38]

Saikne starp garīgajiem un praktiskajiem aspektiem, ko iemieso pielūgsmes nams, pirmo reizi sāka izpausties ticīgo celmlaužu darbībā 'Ishqábád. Savā 2014. gada 1. augusta vēstulē pasaules bahājiešiem Taisnīguma Nams vēsta:

„Uz piemērota zemes gabala pilsētas centrā, kas tika nopirkts pirms dažiem gadiem ar pašas Svētītās Dailes piekrišanu, tika uzbūvētas ēkas sabiedrības kopējai labklājībai, tostarp sapulču zāle, skolas bērniem, dienesta viesnīca viesiem un neliela klīnika. Viens no 'Ishqábád bahājiešiem, kas tajos auglīgajos gados iemantoja atpazīstamību ar savu labklājību un

dāsnumu, kā arī ar saviem intelektuālajiem un kultūras sasniegumiem, ievērojamo panākumu rādītājiem bija viņu gādība par to, lai sabiedrībā, kurā – jo īpaši meiteņu vidū – bija plaši izplatīts analfabētisms, visi bahājiešu bērni un jaunieši prastu lasīt un rakstīt .. Vairāk nekā divdesmit gadus draugi baudīja debešķīgo prieku par to, ka izdevies īstenot savu cildeno mērķi – izveidot pielūgsmes fokusa punktu, sabiedriskās dzīves organizēšanas centru un vietu, kur dvēseles rītausmas stundā var pulcēties, lai pazemībā pielūgtu un teiktu Dievu, pirms doties savās dienas gaitās.” [66]

Citiem vārdiem sakot, Mashriq’l-Adhkár, kā Taisnīguma Nams piemin kādā vēlāk rakstītā vēstulē, vienlaikus ir „vieta, no kuras jāizstaro garīgajiem spēkiem”, „centrs, ap kuru būvējamas piesaistītās iestādes, kas kalpos cilvēces labklājībai”, un tas „pauž kopīgu gribu un alkas kalpot”. [67] „Minētās piesaistītās iestādes – izglītības un zinātniskās pētniecības, kā arī kultūras un humanitārās darbības centri –” teikts vēstules turpinājumā, „iemieso tā sociālā un garīgā progresa ideālus, kas jāsasniedz, liekot lietā zināšanas, un uzskatāmi parāda, kā reliģija un zinātne, ja tās darbojas saskaņoti, dara cilvēkus cildenus un veicina civilizācijas uzplaukumu”. [67]

5. MASHRIQU’L-ADHKÁR CELŠANA

Kopš tās dienas, kad Bahá’u’lláh ar savu spalvu atklāja likumu par Mashriq’l-Adhkár, tā īstenošana ir bijis pakāpenisks un organiski noritošs process, kura rezultāti ir atkarīgi no kopienas iespējām. ‘Abdu’l-Bahá vēsta, ka „Dieva pieminēšanas Ausmas Vietas .., kā to vēlē Viscildenā Spalva, jānodibina ikvienā ciematā un pilsētā”. [8] Skolotājs norāda, ka pašā sākumā tie var pieņemt pat vispieticīgākās formas:

„Attiecībā uz Mashriq’l-Adhkár, tam ir vislielākā nozīme. Nolūks ir tāds, ka jāierīko vieta, pat neliels stūrītis zem akmeņu un zemes slāņiem,

un piesardzības pēc tā jāpatur apslēptībā, lai tā neizraisītu ļauna darītāju naidīgumu. Vismaz reizi nedēļā tai jāklūst par pulcēšanās vietu izredzētiem draugiem, kas atklājuši un tuvu iepazīnuši dievišķos noslēpumus. Tā var pieņemt jebkādu formu, jo, pat ja tā būtu bedre, kas izrakta zemē, šī bedre pārvēršas par patvērumu sniedošu paradīzi, par cildenu mājokli un prieka dārzu.” [35]

Pirmās iespējas dibināt Mashriqu'l-Adhkár radās 'Ishqábád un Vilmetā 'Abdu'l-Bahá kalpošanas laikā. Vēlāk pa kontinentālajam pielūgsmes namam tika uzcelts septiņās citās vietās dažādās pasaules malās, un kulmināciju šis process sasniedza 2016. gada oktobrī ar Santjago tempļa svinīgo atklāšanu Čīlē. Tomēr vēl laikā, kad kontinentālais posms tuvojās noslēgumam, bahāju pasaulei pavērās jauns apvārsnis, pateicoties kopienu veidošanas procesa straujajai attīstībai, kura balstīta uz kopīgu pielūgsmi un kalpošanas spēju pieaugumu un kuru stimulēja virkne globālo plānu, sākot ar 1996. gadu. Tā paša gada Riđván vēstulē pasaules bahājiešiem Taisnīguma Nams uzsvēra, ka „kopienas labklājība, jo īpaši, vietējā līmenī, ir lielā mērā atkarīga no uzvedības modeļu uzlabošanas”, kas ietver „kolektīvas Dieva pielūgsmes praktizēšanu”. Tādējādi „kopienas garīgajai dzīvei” bija „būtiski, lai draugi regulāri rīkotu pielūgsmes sapulces bahāju centros – kur tie ir pieejami – vai citās vietās, tostarp ticīgo mājās”. [61] Piecus gadus vēlāk rakstītā Riđván vēstulē Taisnīguma Nams paredzēja nacionālo Mashriqu'l-Adhkár celšanu Formatīvā laikmeta piektajā periodā – procesu, kas „noritēs vairākos secīgos 'Abdu'l-Bahá dievišķā plāna posmos”. [63] Konkrēti tajā bija teikts:

„Piektā perioda iezīme būs kopienas pielūgsmes dzīves bagātināšana, ceļot nacionālos pielūgsmes namus, atkarībā no apstākļiem nacionālajās kopienās. Šo projektu norises laiku noteiks Vispasaules Taisnīguma Nams atkarībā no pulku iestāšanās procesa virzības valstīs.” [63]

Līdz 2012. gadam vajadzīgie kritēriji bija „uzskatāmi izpildīti” [64] Kongo Demokrātiskajā Republikā un Papua Jaungvinejā. Tas bija ļoti nozīmīgs sasniegums. „Kamēr norit pēdējā kontinentālā tempļa celtniecība Santjago,” Taisnīguma Nams rakstīja tā paša gada Riđván vēstulē, „nacionālo pielūgsmes namu būvniecības projektu aizsākšana sniedz vēl vienu iepriecinošu pierādījumu tam, ka Dieva ticība iesakņojas sabiedrības augsnē.” [64] Vēlāk kādā vēstulē, kas tika rakstīta tā vārdā, Taisnīguma Nams apstiprināja, ka pielūgsmes nams ir „kopienas veidošanas procesa neatņemama sastāvdaļa, un tā uzcelšana ir svarīgs pagrieziena punkts kopienas attīstībā”. [78]

Vienlīdz iedvesmojošs bija fakts, ka līdz 2012. gada Riđván svētkiem bija kļuvis skaidrs, ka vietējā pielūgsmes nama būvniecība var tik apsvērta klasteros, kas kalpo kā vietas mācīšanās izplatīšanai par pusaudžu garīgo spēku stiprināšanas programmu un kur tiek atbalstīta visa „paplašināšanas un nostiprināšanas” shēma [64] – tobrīd šādas vietas bija Batambanga, Kambodžā; Bihāršarīfa, Indijā; Matunda Soja, Kenijā; Norte del Kauka, Kolumbijā; un Tanna, Vanuatu. Skaidrojot šo redzējumu, 2014. gada Riđván vēstulē izaugsmes programmas attīstība klasterī tika tieši saistīta ar vietējā Mashriqu’l-Adhkár dibināšanu:

„Aizvien lielākā klasteru skaitā izaugsmes programma iegūst plašāku vērienu un kļūst sarežģītāka atbilstoši trīs galveno plāna īstenotāju – cilvēka, kopienas un ticības institūciju – pieaugošajām spējām savstarpēji atbalstošas vides radīšanā. Mēs ar prieku redzam, ka – kā jau paredzējām – rodas aizvien lielāks skaits klasteru, kuros simts vai vairāk cilvēku tagad veicina tūkstoš vai vairāk cilvēku iesaistīšanu garīga, dinamiska un pārveidojoša dzīvesveida piekopšanā. Šā procesa pamatā jau no paša sākuma, protams, ir kolektīva virzība uz materiālas un garīgas labklājības redzējumu, ko mums pavēris visas pasaules dzīvības Devējs. Ir skaidrs, ka kustība, kurā iesaistīts tik liels cilvēku skaits, ietekmē visu iedzīvotāju kopumu. Šī kustība ir jo īpaši pamanāma klasteros, kuros tiks celti vietējie Mashriqu’l-Adhkár.” [65]

2012. gada Riđván vēstulē Taisnīguma Nams uzsvēra to, cik nozīmīgs ir šis pavērsiens kopienas dzīvē, un iepazīstināja ar šādu redzējumu par gaidāmo divu nacionālo un piecu vietējo pielūgsmes namu būvniecību:

„Dārgie līdzstrādnieki: zeme, kuru pamatakmeņa vietai pirms simts gadiem atraka ‘Abdu’l-Bahá rokas, atkal tiks atrakta vēl septiņās valstīs, un tā ir tikai prelūdijs tai dienai, kad katrā pilsētā un ciematā, paklausot Bahá’u’lláh pavēlei, tiks uzcelta ēka Kunga pielūgsmei. No šīm Dieva pieminēšanas Ausmas Vietām atmirdzēs Viņa gaismas stari un izskanēs Viņa slavinājuma himnas”. [64]

Taisnīguma Nams atsaucās uz šo pašu redzējumu savā 2017. gada 1. septembra vēstulē draugiem, kas bija pulcējušies Kambodžas pilsētā Batamangā par godu pielūgsmes svinīgajai atklāšanai, pasludinot, ka „aust jauna diena *Mashriq’l-Adhkár* institūcijas attīstībā” un apstiprinot, ka šis vēsturiskais notikums kļūs par

„daudzu citu vietējo, kā arī nacionālo *Mashriq’l-Adhkár* parādīšanās priekšvēstnesi, paklausot Bahá’u’lláh pavēlei, kas atklāta Viņa *Vissvētākajā grāmatā*: „Celiet pielūgsmes namus visās zemēs Tā vārdā, kas ir visu reliģiju Kungs.” [70]

Šā jaunā nacionālo un vietējo tempļu celšanas posma atklāšana sniedza iespēju dziļāk izprast visu, kas attiecas uz pielūgsmes nama celšanu, tostarp par tādiem praktiskajiem apsvērumiem kā, piemēram, piemērotas vietas izvēle un izšķiršanās par ēkas lielumu, kā arī par to, kā vietējos iedzīvotājos veidot piederības sajūtu šai ēkai. Īpaša nozīme tika piešķirta jautājumam par arhitektu izvēli, jo viņi, pēc Taisnīguma Nama vārdiem,

„tiek iepazīstināti ar unikālo izaicinājumu radīt tempļus, kas ir tik nevainojami, „cik vien ir iespējams esamības pasaulē” un kas dabiski harmonēs ar vietējo kultūru un to cilvēku ikdienas dzīvi, kuri tajos pulcēsies, lai lūgtu Dievu un meditētu. Šā uzdevuma paveikšanai

nepieciešams radošums un māka apvienot skaistumu, diženumu un cēlumu ar pieticību, funkcionalitāti un ekonomiju.” [66]

Šajā evolūcijas procesā kopienai ir radies aizvien vairāk iespēju pārliecināties par to, cik neaizstājams ir vienotības gars, kurā šādi pūliņi tiek veikti. Šajā sakarā ‘Abdu’l-Bahá ir teicis šādus vārdus par Mashriqu’l-Adhkár celtniecības plānošanu ‘Ishqábád pilsētā:

„Visas lietas jāpadara par vienotības un vienprātības instrumentu, lai brālība un saskaņa Dieva iemīļoto vidū augtu no dienas dienā.

Redzi, arī šī lieta, kas skar Mashriqu’l-Adhkár, jāīsteno tādā veidā, lai veicinātu vienotību un saskaņu draugu vidū. Ar to es gribu teikt, ka jums vispirms kopīgi jāapspriežas un tad jāizdomā plāns. Ja jūs iesiet šādu ceļu, jūs pastāvīgi saņemsiet dievišķos apliecinājumus”. [20]

Skolotājs sniedz mums arī šādu padomu:

„Dzīvības un eksistences pamats ir sadarbība un savstarpēja palīdzība, kurpretim palīdzības un atbalsta pārtraukšana izraisa iznīcību un sabrukumu. Jo augstāka eksistences valsts, jo svarīgāks kļūst šis būtiskais sadarbības un palīdzības princips. Tālab cilvēces pasaulē sadarbība un savstarpēja palīdzība izpaužas pilnīgākā un ideālākā formā nekā citās eksistences valstīs – līdz pat tādai pakāpei, ka cilvēces pastāvēšana ir pilnībā atkarīga no šā principa. Šis stingrais pamats sevišķi jāstiprina Dieva draugu vidū, tādējādi, ka katram cilvēkam jāpalīdz otram it visās lietās, vai tās būtu saistītas ar garīgām realitātēm un iekšējām patiesībām, vai ar dzīves materiālajiem un fiziskajiem aspektiem. Sevišķi tas attiecināms uz sabiedrisko institūciju dibināšanu, kas kalpo visiem cilvēkiem, it īpaši, uz Mashriqu’l-Adhkár, kas ir dižākais no dievišķajiem iedibinājumiem”. [22]

Plašāk aplūkojot sadarbības koncepciju, Shoghi Effendi kādā vēstulē, kas rakstīta viņa vārdā, uzsver, ka pamatu likšana pielūgsmes namam „prasa nepārtrauktu sadarbību un savstarpēju atbalstu un ir atkarīga no uzpūrēšanās”. [50] Kādā citā vēstulē, kas rakstīta viņa vārdā, viņš brīdina: „Ziedošanās, aizrautība un paties entuziasms ir tas, kas ilgtermiņā var nodrošināt mūsu mīļā tempļa pabeigšanu.” Un tad viņš papildina: „Materiālajiem apsvērumiem – lai gan arī tie ir svarīgi – nekādā ziņā nav izšķirošā loma.” [48] Līdzīgi arī Taisnīguma Nams, paužot aizkustinājumu par visā pasaulē novēroto atsaucību uz tā aicinājumu celt septiņus jaunus pielūgsmes namus, vēsta:

„Jo īpaši valstīs un apdzīvotās vietās, kas nesen izraudzītas pielūgsmes nama būvēšanai, mēs esam novērojuši draugu spontānas prieka izpausmes; viņu tūlītējo un dziļi sirdī izjusto apņēmību dot savu artavu šā svarīgā darba veikšanā un veicināt Mashriq’l-Adhkár tapšanai nepieciešamo aktivitāšu dinamismu; viņu paš aizlīdzīgo laika, enerģijas un materiālo līdzekļu ziedošanu, kas izpaužas visdažādākajos veidos; un viņu nerimstošos pūliņus atmodināt aizvien vairāk ļaužu redzējumam par šiem namiem, kas tiks dibināti viņu vidū un kuru vienīgā sūtība ir Dieva pieminēšana. Patiesi, Visdiženā Vārda kopienas aktīvā atsaucība labi apliecina tās spēju veicināt šos kolektīvos pasākumus.” [66]

Paturot prātā šos norādījumus, un, lai novērtētu patiesas kalpošanas garu, kas nepieciešams šīs cēlās institūcijas dibināšanai, ir noderīgi apdomāt ‘Abdu’l-Bahá ilgošanos piedalīties ‘Ishqábád pilsētas Mashriq’l-Adhkár celtniecībā un Viņa dedzīgo lūgumu draugiem izdarīt to Viņa vietā:

„Tad nu ‘Abdu’l-Bahá vārdā rociēt zemi, vediet javu un veliet akmeņus Mashriq’l-Adhkár celšanai, lai sajūsma, ko radīs šī kalpošana, ienestu prieku un līksmi kalpošanas Centram. Mashriq’l-Adhkár ir Kunga pirmais redzamais un atklātais iedibinājums. Tālab šis kalps cer, ka ikviena šķīsta un tikumīga dvēsele pilnībā

ziedosies un izrādīs lielu laimi, liksmību un prieku, nesot zemi un būvjavu, lai uzceltu šo dievišķo celtni, lai Dieva Lieta izplatītos un lai draugi visās pasaules malās celtos ar vislielāko apņēmību paveikt šo dižo uzdevumu. Ja vien ‘Abdu’l-Bahá nebūtu ieslodzīts un ja viņa ceļā nebūtu šķēršļu, viņš pats pavisam noteikti steigtu uz ‘Ishqábád un ar vislielāko prieku un sajūsmu nestu zemi Mashriqu’l-Adhkár celtniecībai. Tagad draugiem jāceļas un šā mērķa vadītiem jākalpo manā vietā, lai šis nams jau pēc īsa laika atklātos visu acīm, lai Dieva iemīļotie varētu godināt Abhá Daili, lai rītausmas stundā no Mashriqu’l-Adhkár celtos dziedājumi, sasniedzot Augsto Sapulci, un lai Dieva lakstīgalu dziesmas varētu iepriecināt un aizraut visugodinātās sfēras iemītniekus. Tas ieliksmos sirdis, iepriecinās dvēseles par prieka vēstīm un apgaismos prātus. Šī ir sirdsšķīsto vislielākā cerība, šī ir Dievam tuvo visdārgākā vēlme.” [66]

Mashriq'u'l-Adhkár institūcija

Izvilkumu kompilācija
no Bahá'u'lláh un 'Abdu'l-Bahá rakstiem, Shoghi Effendi
rakstiem un Vispasaules Taisnīguma Nama vēstulēm

Vispasaules Taisnīguma Nama Pētniecības
departamenta sagatavota kompilācija

2017. gada septembris

NO BAHÁ'U'LLÁH RAKSTIEM

Ak, pasaules ļaudis! Celiet pielūgsmes namus visās zemēs Tā vārdā, kas ir visu reliģiju Kungs. Celiet tos tik nevainojamus, cik vien ir iespējams esamības pasaulē, un rotājiet tos ar to, kas tiem piedien, ne jau ar attēliem un skulptūrām. Tad starojot priekā, godiniet un teiciet tajos jūsu vislīdzjūtīgo Kungu. Patiesi, atceroties Viņu, liksma kļūst acs un sirdī ieplūst gaisma.

(The Kitáb-i-Aqdas: The Most Holy Book (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1993, 2009 printing), par. 31.)

[1]

Svētīts ir tas, kas rītausmas stundā, domādams par Dievu, un, atmiņās gremdējies par Viņu, un, izlūgdamies Viņa piedošanu, virza soļus uz Mashriq'u'l-Adhkár, un, tajā ienākdams, klusu nosēžas un ieklausās Dieva, varenā, visuslavētā, augstākā, Valdnieka vārsnās. Saki: Mashriq'u'l-Adhkár ir ikviena celtne, kas uzcelta ciematos un pilsētās Manis cildināšanai. Ar šādu vārdu tā ir apzīmēta godības troņa priekšā, kaut jūs to saprastu.

(The Kitáb-i-Aqdas: The Most Holy Book, par. 115.)

[2]

Māciet saviem bērniem vārsmas, kas atklātas no diženuma un spēka debesīm, lai visliegākos toņos viņi Mashriq'u'l-Adhkár nišās varētu nolasīt Viszēlīgā vēstuļrakstus. Ikviens, ko pacilājusi liksme, kas nāk no Mana vārda *Vislīdzjūtīgais* cildināšanas, skaitīs Dieva vārsmas tā, ka aizgrābs sirdis snaudā ieslīgušajiem. Labi ir tam, kas ir veldzējies ar mūžīgās dzīvības mistisko Vīnu, kas plūst no žēlsirdības Kunga teiktā Manā Vārdā – Vārdā, kas ir vērtis putekļos ik staltu un augstu kalnu.

(The Kitáb-i-Aqdas: The Most Holy Book, par. 150.)

[3]

Attiecībā uz tevis rakstīto par Mashriq'l-Adhkár, kas dibināts Tā zemē,* un ka ar Dieva vēlību tas ir un tiek dibināts citviet: šis jautājums tika pieminēts Viņa svētajā un viscildenajā klātbūtnē, uz ko Sirmgalvja mēle deva atbildi: „Svētīta ir tā vieta un tā māja, un tā telpa, un tā pilsēta, un tā sirds, un tas kalns, un tas patvērums, un tā ala, un tā iejeja, un tā zeme, un tā jūra, un tā sala, un tā pļava, kur Dievs tiek pieminēts un Viņa slava cildināta.”

(No vēstuļraksta arābu un persiešu valodā.)

[4]

Lūk, ko paudusi neierobežotā Mēle, runājot par Mashriq'l-Adhkár. Viņš, lai slavēta Viņa varenība un augstu cildināta Viņa valdīšana, saka:

„Cildini Viņu, kurš ir pasaules ilgojums, par to, ka Viņš ļāvis tev kalpot Viņa Lietuvai. Pasaules ļaudis ir nemiera pilni, ļaunums un musināšana sastopami it visur, un visi ir cēlušies, lai izdzēstu Viņa gaismu. Tomēr par spīti tam tu un Viņa izredzētie nerimtīgi teicat un pieminat Dievu.

Šo celtni atcerēsies mūžīgi, jo tā celta viena patiesā Dieva vārdā un Dieva dienās, un greznota ar Viņa novēlējuma rotu. Lūdziet Viņu, kurš ir Mūžīgā Patiesība, svētīt ikkatru dvēseli kalpošanai Viņa Lietuvai, lai visi paliktu nelokāmi un turētu to, ko Dievs sūtījis tiem savā Grāmatā.

Cik gan veltīgas un gaistošas ir šīs pasaules lietas. Itin drīz viss atgriezīsies nebūtībā, un tikai tas pastāvēs, ko pēc Dieva, palīga briesmās, pašpastāvošā, pavēles būs iecēlusi Viscildenā Spalva.”

(No vēstuļraksta arābu un persiešu valodā.)

[5]

* Tihrán.

Svētīgi ir tie, kas pielūgsmes namā piemin Viņu, kurš ir taisnīgo Kungs! Svētīgi ir tie, kas ceļas kalpot šim namam! Svētīgi ir tie, kas šo namu cēlušī! Ieejot tajā, viņus apņēms miers un ilgas, un iziet no tā viņi nelabprāt un ar nožēlu. Mēs lūdzam Dievu – lai ir neaptverami augstu cildināts Viņš, Mūsu Kungs un tavs Kungs – palīdzēt tev gan redzamos, gan neredzamos veidos, un lemt tev to, kas pastāvēs, kamēr Viņa vārds pastāvēs, tas vārds, kas aizēno visus citus vārdus. Nav cita Dieva kā vien Viņš – Vienmēr Piedodošais, Visžēlīgais.

(No vēstuļraksta arābu un persiešu valodā.)

[6]

Pie Manas dzīves un Manas Lietas! Apkārt katram namam, kurā ienāk Dieva draugi un no kura uz debesīm izskan to saucieni, kad tie slavē un godā Kungu, riņķo īsteno ticīgo dvēseles un visi izredzētie eņģeļi. Un ja kādiem no viņiem acis tiks darītas redzīgas, tie ieraudzīs Augstāko Sapulci riņķojam un slavinām: „Svētīts esi tu, ak, nams, jo Dievs ir padarījis tevi par patvērumu tiem, uz kuriem Viņam labs prāts, un par pajumti tiem, kas Viņam dārgi, un par mājvietu tiem, uz kuriem Viņš paļaujas. Lai nāk pār tevi Viņa slava, Viņa godība un Viņa nebeidzamā vēlība.”

(No vēstuļraksta arābu un persiešu valodā.)

[7]

NO 'ABDU'L-BAHÁ RAKSTIEM

Draugiem pienākas sasaukt saietu, tādu sanāksmi, kur viņi daudzina Dievu un veltīs savas sirdis Viņam, un lasīs un skandēs Svētītās Dailes Svētos Rakstus – lai mana dvēsele ir Viņa mīlētāju ķīla. Visugodinātās sfēras gaisma, augstākā apvāršņa stari plūdis pār šādām gaišām sapulcēm, jo šie jau tieši ir Mashriq'u'l-Adhkár, Dieva pieminēšanas Ausmas Vietas, kas ir, kā to vēlē Viscildenā Spalva, jānodibina ikvienā ciematā un pilsētā .. Šie garīgie saieti ir jānotur ar vislielāko šķīstību un veltīšanu tā, lai jau no pašas saieta vietas un no tā augsnes un gaisa, cilvēks ieelpotu Svētā Gara elpas saldmi.

(*Abdu'l-Bahá rakstu izlase* (Rīga, 1995), Nr. 55.1.) (Pārskatīts tulkojums.)

[8]

Ak jūs, patiesie 'Abdu'l-Bahá draugi! Šai mirklī manas domas ir pievērstas jums. Saulriets tuvojas, un daudz, jo daudz grūtību ir laupījušas man mieru, taču domas par jums atnes man vislielāko prieku un sajūsmu. Tā nu es vēršos pie vienmēr piedodošā Kunga, lūgdams Viņu stiprināt jūs, bagātīgi izlejot pār jums savu vēlību.

Mashriq'u'l-Adhkár ir gaismu ausmas vieta un taisnīgo pulcēšanās vieta. Kad vien cildenu dvēseļu pulciņš sanāk kopā šī nama sienās, saka lūgšanas, skandē dievišķās vārsmas un lūgšanas ar brīnumainām meldijām, Augstā Sapulce klausās un skaļi sauc: „Mēs esam laimīgi; lai liksmo visa pasaule!”, jo, lai slavēts Dievs, apakšējā pasaulē ir cēlušās dvēseles no godības valstības eņģeļu vidus, lai sarunātos ar savu Kungu un svētā saietā skandētu dievišķās vienesmes vārsmas. Vai gan var būt lielākas veltes par šo?

(No vēstuļraksta persiešu valodā.)

[9]

Ak, 'Abdu'l-Bahá draugi un viņa līdzgaitnieki un biedri kalpošanā debesu pulku Kungam! Patiesi, lielākais darbs un svarīgākais jautājums šodien ir Mashriq'u'l-Adhkár dibināšana un tāda tempļa būvniecība,

no kura cildinošas balsis varēs celties augšup līdz cēlā Kunga valstībai. Svētīgi jūs esat, ka domājat par to un esat apņēmušies uzcelt šādu namu, pārspējot visus, ziedodami savu bagātību šim dižajam mērķim un grandiozajam darbam. Jūs drīz redzēsiet apliecinājuma eņģeļus vienu pēc otra jūs atbalstām un palīgu pulkus steidzam jums talkā.

Kad Mashriq’l-Adhkár būs pabeigts, kad no tā izstaros gaisma un kad tajā sapulcēsies taisnīgie, kad tajā atskanēs lūgšanas dievišķo noslēpumu valstībai un kad to pieskandinās balsis, kas slavēs visaugsto Kungu, tad ticīgie līksmos un to sirdis atvērsies, ļaujot no tām plūst mīlestībai pret vienmēr dzīvo un pašnodrošināto Dievu.

Ļaudis steigs lūgt Dievu šajā debešķīgajā templī, Dieva saldme plūdīs pār tiem un dievišķā mācība dzīs saknes viņu sirdīs, kā gars iesakņojas cilvēku dvēselēs, un cilvēki paliks nesatricināmi jūsu visžēlīgā Kunga Lietā.

(No vēstuļraksta arābu valodā.)

[10]

Starp tiem, kas celsies kalpot šajā namā, nebūs neviena, kuru Dievs nepiepildīs ar spēku, kas plūst no Viņa varenās valstības, un pār katru no viņiem plūdīs tādas garīgās, debešķīgās svētības, kas piepildīs viņa sirdi ar brīnumainu gaismu un apgaismos viņa acis, lai tās spētu redzēt Sirmgalvja godību.

(No vēstuļraksta arābu valodā.)

[11]

Ak tu, kas esi stiprs derībā! Tava vēstule tika saņemta un tās saturs izklāstīts skaidri un nepārprotami. Tu raksti par dižo pasākumu, par pūliņiem un apņēmību, ko izrādījuši Dieva iemiļotie, par viņu neatturamo pacilātību, būvējot Mashriq’l-Adhkár, un šo svētīgo cilvēku līdzdalību būvakmeņu nešanā. Nudien, šī vēsts atnesa sirdīm neapprakstāmu un neatstāstāmu prieku, jo tā uzbūra ainu, kurā šis cildenais saiets nes akmeņus visdziļākajā pazemībā un lēnprātībā un tomēr, to darot, redz sevi paaugstinātu pār visiem pasaules ķēniņiem.

(No vēstuļraksta persiešu valodā.)

[12]

Tu esi jautājis par lūgšanu vietām un to nozīmi. Nolūks šādu namu celšanai ir tas, ka noteiktā stundā cilvēki zinās, ka tagad ir laiks satīties un ka visiem ir jāsanāk un vienprātīgā saskaņā jānododas lūgšanām, kuru rezultātā šādās sanāksmēs cilvēku sirdīs augs un plauks vienotība un mīloša draudzība.

(*Abdu'l-Bahá rakstu izlase*, Nr. 58.1.)

[13]

Mēs esam dzirdējuši, ka tu esi nolēmis laiku pa laikam daiļot savu namu ar bahājiešu saietiem, kuros tie teiks visugodināto Kungu .. Tad zini, ka, ja tu to izdarīsi, tad tavš pasaules mājoklis kļūs par debesu namu un tas akmeņu veidojums par gara sanāksmi.

(*Abdu'l-Bahá rakstu izlase*, Nr. 57.1.)

[14]

Nākotnē, ja tāda būs Dieva griba, tiks uzcelti .. izcili skaisti un cēli tempļi visos pasaules reģionos, kuros grācija un elegance ies roku rokā ar izsmalcinātām, acij tīkamām proporcijām.

(No vēstuļraksta persiešu valodā.)

[15]

Lai gan šķiet, ka *Mashriq'u'l-Adhkár* ir materiāla celtne, tā ietekme ir garīga. Tas kaldina vienotības saites starp sirdīm, tas ir dvēseļu kopības centrs. Ikvienu pilsētu, kur Izpaušmes laikmetā tika uzcelts templis, ir radījusi drošību un pastāvību, un mieru, jo šādas ēkas tika veltītas mūžīgai Dieva cildināšanai, un mieru rast dvēsele spēj tikai Dieva pieminēšanā. Žēlsirdīgais Dievs! Pielūgsmes namam ir spēcīga ietekme uz katru dzīves posmu. Pieredze Austrumos ir skaidri parādījusi, ka tas tā ir. Pat ja kādā mazā ciemā kādu māju izraudzīja kā *Mashriq'u'l-Adhkár*, tam bija jūtams iespaids; cik daudz jūtamāks tas būtu, ja tādu uzceltu īpaši.

(*Abdu'l-Bahá rakstu izlase*, Nr. 60.1.)

[16]

Mashriq'ul-Adhkár uzraugs Jináb-i-Karbiláí Muḥammad-Hádí ir mans kungs. Citiem vārdiem sakot, es esmu viņa kalps, jo viņš ir Svētītās Dailes kalps. Viņš slauka Mashriq'ul-Adhkár pagalmu. Tā nav kalpība, bet gan augstākā līmeņa valdīšana. Viņa kalpošana nav parasts darbs; nē, tā ir Dieva veltes – tīras un patiesas.

(No vēstuļraksta persiešu valodā.)

[17]

Mashriq'ul-Adhkár ir viena no vissvarīgākajām institūcijām pasaulē, un tai ir daudz papildu nozaru. Lai gan tas ir pielūgsmes nams, tas tāpat ir saistīts ar dziedināšanu, zāļu sadali, tas kalpo par mītni ceļiniekiem, skolu sērdieņiem un universitāti padziļinātām studijām. Ikvienam Mashriq'ul-Adhkár ir saikne ar šiem pieciem uzdevumiem. Es ceru, ka tagad Mashriq'ul-Adhkár tiks nodibināts arī Amerikā un ka pamazām tam sekos slimnīca, skola, universitāte, aptieka un ceļinieku mītne, kas regulāri un veiksmīgi darbosies. Dariet to visu zināmu Kunga mīļotajiem, lai viņi saprot, cik svarīga ir šī „Dieva pieminēšanas Ausmas Vieta.” Templis nav tikai pielūgsmes vieta; drīzāk tas ir pilnīgs un vesels visos aspektos.

(*Abdu'l-Bahá rakstu izlase*, Nr. 64.1.)

[18]

Vienmēr, kad cilvēku grupa sapulcēsies saietā vietā un daudzina Dievu, un runās savā starpā par Dieva neizprotamību, nav šaubu, ka viņus apņems Svētā Gara maigā elpa un ikviens saņems daļiņu no tās.

(*Abdu'l-Bahá rakstu izlase*, Nr. 56.1.)

[19]

Tava vēstule un Mashriq'ul-Adhkár būvniecības plāni tika saņemti. Abi plāni tika izskatīti, un tie ielīkmoja sirdis. Dieva iemīļotie un kalpones, visi kā viens, veltīja tev cildinošus vārdus. Tomēr par Mashriq'ul-Adhkár formu un izskatu tev jāapspriežas ar garīgās padomes locekļiem, lai pieņemtu lēmumu kopīgi. Visas lietas jāpadara par vienotības un vienprātības instrumentu, lai brālība un saskaņa Dieva iemīļoto vidū augtu no dienas dienā.

Redzi, arī šī lieta, kas skar Mashriq'l-Adhkár, jāisteno tādā veidā, lai veicinātu vienotību un saskaņu draugu vidū. Ar to es gribu teikt, ka jums vispirms kopīgi jāapspiežas un tad jāizdomā plāns. Ja jūs iesiet šādu ceļu, jūs pastāvīgi saņemsiet dievišķos apliecinājumus. Draugi 'Ishqábád pilsētā izmantoja Mashriq'l-Adhkár celtniecība kļuva par līdzekli izcilu brālības saišu radišanai. Ar visdziļāko mīlestību un sirsnību viņi ievēlēja komiteju, un šī komiteja rūpējās par Mashriq'l-Adhkár izveidi, organizēšanu, saskaņošanu un projektēšanu. Dievišķie apliecinājumi tika sūtīti ik dienas, un – lai slavētu Dievs! – tas tika uzcelts pamatīgs un majestātisks.

(No vēstuļraksta persiešu valodā.)

[20]

Patiesi, Dieva pieminēšanas ausmas vietas, no kurām lūgšanu un pielūgsmes meldijas pastāvīgi sasniedz Augsto Sapulci, ir tīras un starojošas sirdis. Es lūdzu Dievu, lai Viņš padara ikvienu no jūsu sirdīm par dievišķu templi, kur var tapt iedegts diženās vadības gaismeklis. Saņemot šādu velti, šīs sirdis pavisam noteikti pieliks vislielākos pūliņus un pilnīgi apņemsies uzcelt Mashriq'l-Adhkár, lai ārējā forma atklātu iekšējo būtību un ārējais veidols paustu iekšējo nozīmi.

(No vēstuļraksta persiešu valodā.)

[21]

Ak jūs, draugi Austrumos un Rietumos! Starp Dieva reliģijas, Dieva Vārda iekšējo nozīmju un Dieva draugu pienākumu pamatakmeņiem, vislieliskākais ir sadarbība un savstarpēja palīdzība, jo no tā ir atkarīga cilvēces valstība – nē, visas neskaitāmās radības, kas atrodamas esamības pasaulē. Ja sadarbība un savstarpēja palīdzība radības vidū pārstātu pastāvēt, esības pasaule sairtu pavisam ..

Dzīvības un eksistences pamats ir sadarbība un savstarpēja palīdzība, kurpretim palīdzības un atbalsta pārtraukšana izraisa iznīcību un sabrukumu. Jo augstāka eksistences valsts, jo svarīgāks kļūst šis būtiskais sadarbības un palīdzības princips. Tālab cilvēces pasaulē sadarbība un savstarpēja palīdzība izpaužas pilnīgākā un

ideālākā formā nekā citās eksistences valstīs – līdz pat tādai pakāpei, ka cilvēces pastāvēšana ir pilnībā atkarīga no šā principa. Šis stingrais pamats sevišķi jāstiprina Dieva draugu vidū, tādējādi, ka katram cilvēkam jāpalīdz otram it visās lietās, vai tās būtu saistītas ar garīgām realitātēm un iekšējām patiesībām, vai ar dzīves materiālajiem un fiziskajiem aspektiem. Sevišķi tas attiecināms uz sabiedrisko institūciju dibināšanu, kas kalpo visiem cilvēkiem, it īpaši, uz Mashriq'u'l-Adhkár, kas ir dižākais no dievišķajiem iedibinājumiem.

(No vēstuļraksta persiešu valodā.)

[22]

Tu rakstīji, ka draugi ir apņēmušies ziedot, lai apmaksātu Mashriq'u'l-Adhkár celtniecību. Šī vēsts sniedza bezgalīgu prieku, jo Valstības bagātīgās svētības, debešķīgā Dieva vēlību plūsma un Viņa nebeidzamiem apliecinājumi ir vērsti uz vienotības, saskaņas un brālības saišu veidošanu cilvēces pasaulē. Tālab šī cienīgā Austrumu draugu rīcība – vākt un sūtīt ziedojumus Rietumiem – ir slavējama, un tā ir viena no iezīmēm, kas raksturo šo virsvaldības laiku. Agrāk nebija gadījumu, ka Austrumi sniegtu materiālu atbalstu Rietumiem, proti, ka draugi no Persijas palīdzētu celt Mashriq'u'l-Adhkár Amerikā. Šis ir pirmais šāds gadījums; tāpēc tā sekas pavisam noteikti būs slavējamas, un tas nesīs brīnišķīgus augļus.

Lai slavēta Mūžsenā Daile par to, ka tā apveltījusi cilvēci ar šādām draudzības un saskaņas saitēm, ielikusi šādus varenus pamatus un rosinājusi šādu cēlu rīcību. Paldies Diženajam Vārdam, ka tas uzcēlis šādu mājokli pašā pasaules sirdī, caur kuru daudzās zemes tautas kļūs vienotas un saiesies cita ar citu draudzības garā; atšķirīgās pasaules nācijas kļūs par vienu valsti, un tās neskaitāmās zemes par vienu mājvietu; visas dažādās valdības apvienosies savā starpā vienotībā un saskaņā; netaisnības saknes tiks izravētas un kara, nesaskaņu, laupīšanu un naida iedīgļi – iznīcināti. Šī sadarbība starp Austrumiem un Rietumiem ir pietiekams apliecinājums tam, ka šis svētais mērķis tiks sasniegts.

(No vēstuļraksta persiešu valodā.)

[23]

Ak tu, kas esi stiprs derībā! Pricīgās vēstis par gaidāmo Mashriqu'l-Adhkár pabeigšanu, tā dārzu iekopšanu un strūklakām, kas tajos čalos jau itin drīz, atnesa bezgalīgu prieku. Mashriqu'l-Adhkár, patiesi, kļūs par lielas laimes un prieka vietu. Tā būves stiprums un elegances, parka celiņu kārtīgais plānojums, skaisti veidotās puķu dobes, čalojošās strūklakas, plaukstošie koki, svaigais gaiss un acij tīkamais, skaistais izskats kopā rada visaugstākā prieka paradīzi. Tam, nūdien, nekas nespēs līdzināties.

(No vēstuļraksta persiešu valodā.)

[24]

Mashriqu'l-Adhkár ir dievišķa celtne šajā zemajā pasaulē un līdzeklis cilvēces vienotības panākšanai, jo visas pasaules tautas brālīgā garā un saskaņā sanāks kopā Mashriqu'l-Adhkár sienās un, skandējot dievišķās vienesmes himnas, godinās un slavēs debesu pulku Kungu. Tev, bez šaubām, jāsmeļas prieks dievišķās vadības gaismas izplatīšanā.

(No vēstuļraksta persiešu valodā.)

[25]

.. pirmais Mashriqu'l-Adhkár Amerikā tika nodibināts Čikāgā, un šis gods un izcilība ir neizmērojama. No šī Mashriqu'l-Adhkár, bez šaubām, radīsies tūkstošiem Mashriqu'l-Adhkár.

(*Dievišķā plāna vēstules* (Rīga, 2023), 11.8.)

[26]

Tava vēstule, ko rakstīji 1918. gada 23. novembrī, tika saņemta. Tā vēstija, ka tu, lai slavēts Dievs, esi nodevies kalpošanai Mashriqu'l-Adhkár, lai šī universālā celtne varētu tikt izveidota. Tu, nūdien, esi ielicis lielus pūliņus šajā lietā, un es loloju cerības, ka šī centība augs no dienas dienā. Darbi ir kā koki; iestādīt koku ir viegli, taču kopt to līdz brīdim, kad tas nes augļus, ir grūti. Tiktāl darbs ir ieguldīts pamatu ielikšanā templim, taču tā pabeigšana ir grūts uzdevums. Es ceru, ka Dieva draugi saņems palīdzību tā veikšanai.

(No vēstuļraksta persiešu valodā.)

[27]

Ak jūs, kas esat stipri Dieva derībā un testamentā! Burtnīca ar jūsu plāniem Mashriqu'l-Adhkár un tā piesaistīto iestāžu – tostarp, slimnīcas, skolu, dienesta viesnīcas, kā arī vājiniekiem un trūkumcietējiem paredzētu mītņu – būvei līdz ar to cilvēku vārdiem, kas ziedojuši līdzekļus šim pasākumam, tika saņemta un izlasīta. Lai slavēts Dievs, ka Viņš ir palīdzējis svētīgām dvēselēm celties un paveikt tik svarīgu uzdevumu un likt pamatus namam, kas pastāvēs mūžīgi un kura torņi sniegsies līdz pašiem debesu augstumiem.

Lai arī šis Mashriqu'l-Adhkár tiek celts uz zemes, tas patiesībā ir Augstās Sapulces institūcija, un tālab var teikt, ka tas aizsniegs debesu augstumus. Pateicieties Dievam par to, ka esat cēlušies šādai svarīgai kalpošanai, jo šajā laikmetā un šajā gadsimtā Mashriqu'l-Adhkár dibināšanai ir ārkārtīgi liela nozīme. Šie nami dāvās draugiem nelokāmību un pastāvību. Tās ir vietas, kur pielūgt un piesaukt Viņa varenības sliekšni, un lieliskākais instruments Kunga saldo dvesmu izplatīšanai. Šajās dienās pat viena ķieģeļa ielikšana Mashriqu'l-Adhkár sienās kādā no tās piesaistīto iestāžu celtnēm līdzinās greznas ēkas uzcelšanai. Tālab es esmu ļoti gandarīts ar Kunga iemīlotajiem, kas veiksmīgi īstenoja tik būtisku un svarīgu kalpošanu. Es ceru, ka šis nams tiks uzcelts nepārspējams savā krāšņumā un pamatīgumā un ka pakāpeniski tiks pabeigtas tā piesaistītās iestādes.

(No vēstuļraksta persiešu valodā.)

[28]

.. apdomā, jel, kā Hájí Mírzá Muḥammad-Taqí Afnán, šis svētīgais gars un svētītā dvēsele, cēlās kalpot šai dižajai Lietuvai. Atteicies no bezrūpīgas un ērtas dzīves Yazd pilsētā, viņš steidzās uz 'Ishqábád, lai kalpotu Dieva Lietuvai ar savu darbu. Cik gan liela bija viņa pašreizējā, ceļot Mashriqu'l-Adhkár! Viņš ziedoja šim darbam visu savu mūžu, līdz viņam izdevās dibināt pirmo Mashriqu'l-Adhkár šajā zemē. Cik gan neparasta bija viņa kalpošana, jo šis ir pirmais Mashriqu'l-Adhkár, kas uzcelts pasaulē Dieva vārdā. Tālab tā nozīmīgums ir milzīgs. Tomēr nākotnē simts tūkstoši Mashriqu'l-Adhkár tiks uzcelti godībā, cieņā un visaugstākajā diženumā.

‘Ishqábád pilsētas Mashriq’l-Adhkár ir mātes statuss un pārējie Mashriq’l-Adhkár ir kā garīgie bērni, ko tā laidīs pasaulē.

(No vēstuļraksta persiešu valodā.)

[29]

Ak jūs, Dieva iemīļotie! Tika saņemta vēsts par Mashriq’l-Adhkár dibināšanu, par to, ka šajā zemē Dieva slavēšana un cildināšana ir sasniegusi godības valstību un ka pielūgsmes un slavas meldijas, kas tiek skandētas šim cildenajam Vismīļotajam, ir aizsniegušas līdz Augstajai Sapulcei. Kādu gan bezgalīgu prieku un sajūsmu radīja šī labā vēsts, jo Mashriq’l-Adhkár modina draugus no miega, liek tiem atcerēties par Dievu un ved tos uz pazemīgu lūgšanas stāvokli. Mashriq’l-Adhkár apgaismo sirdis, apgardo dvēseles un ļauj ieelpot godības valstības dvasi. Pateicoties tai, cilvēces pasaule pārtop citā pasaulē un sirds jutība tiek padziļināta tiktāl, ka tā aptver visu radību. Es ceru, ka Mashriq’l-Adhkár taps dibināts katrā valsts malā un stūrītī, pat ja to nāktos darīt visdziļākajā slepenībā ar vislielāko piesardzību un šīs piesardzības vārdā par tiem zinātu tikai izredzēti un uzticami draugi no Dieva iemīļoto pulka, līdz pienāks laiks, kad tā slavas izplatīšanās neradīs izbīli un nemieru nevērīgo vidū.

Ak jūs, Dieva iemīļotie! Raugiet, kādā pārpilnībā jūs gūstat svaigumu, maigumu, garīgumu un starojumu, kad rītausmas stundā* sanākat kopā šajā gara saieta vietā un, noskaitījuši lūgšanas, kopīgi teicat visdevīgākā Kunga saldās meldijās. Šīs meldijas aizsniegs godības valstību, un šīs dziesmas ienesīs prieku un laimi Augstajā Sapulcē.

(No vēstuļraksta persiešu valodā.)

[30]

* „Jautājumos un atbildēs” Nr. 15, kas atrodami *Kitáb-i-Aqdas: Vissvētākajā grāmatā*, Bahá’u’lláh skaidro, ka ar „rītausmas stundu” ir domāts „laiks starp rītausmu un saullēktu vai pat līdz divām stundām pēc saullēkta.”

Mashriqu'l-Adhkár kā magnēts pievelk dievišķos apliecinājumus. Mashriqu'l-Adhkár ir Kunga varenais pamatu akmens, Dieva ticības spēcīgais balsts. Mashriqu'l-Adhkár ir Dieva Vārda cildināšanas līdzeklis. Slavēšana un godāšana, kas no tā izplūst, iepriecina ikviena taisna cilvēka sirdi. Mashriqu'l-Adhkár svētās dvesmas atdzīvina taisno dvēseles, un tā spirdzinošās vēsmas iepūš dzīvību tīrās sirdīs. Mashriqu'l-Adhkár gaismekļi apmirdz apvāršņus kā spoži rīta saules stari. Mashriqu'l-Adhkár ieliksmo Augstās Sapulces dvēseles un Viņa dievišķās vienotības vārsmu skandēšana tā sienās nes prieku un laimību godības valstības iemītniekiem.

Šajā dienā vissvarīgākā lieta un vispilnīgākā kalpošana Dieva sakrālajam Sliexnim ir Mashriqu'l-Adhkár dibināšana .. Tiem jākalpo par vietu, kur Dieva iemīļotie, vadīti ar visaugstāko gudrību, nododas lūgšanām un Dieva godāšanai, Dieva vārsmu un vārdu skandēšanai un debešķīgu odu dziedāšanai, slavējot Visužēlīgo.

(No vēstuļraksta persiešu valodā.)

[31]

Ak, Bahá kalps! Mūzika ir uzskatāma par slavējamu zinātni pie Visuvarenā sliexņa, tā ka lielos saietos un sapulcēs tu vari skandēt vārsmas visbrīnīšķīgākajās meldijās un Mashriqu'l-Adhkár sienās dziedāt cildinošas himnas, kas saviļņos Augsto Sapulci. To zinot, apdomā, cik ļoti mūzikas māksla tiek apbrīnota un slavēta. Centies, ja vari, izmantot garīgas melodijas, dziesmas un skaņas, un dari to tā, lai pasaulīgā mūzika būtu saskaņā ar debesu meldijām. Tad tu manīsi, cik liela ir mūzikas ietekme un kādu debešķīgu prieku un dzīvību tā dāvā. Ieskandini tādu meldiju un skaņas, ka dievišķo noslēpumu lakstīgalas, to dzirdot, pārņems prieks un ekstāze.

(No vēstuļraksta persiešu valodā.)

[32]

Patiesi, ar skaidru sirdi es esmu teicis Dievu, par to, ka Viņš palīdzējis draugiem, par spīti viņu nabadzībai un zemajam stāvoklim, ziedot Mashriqu'l-Adhkár, kura balsti drīz sliesies augšup pašā Amerikas sirdī.

(No vēstuļraksta arābu valodā.)

[33]

Ak tu, patiesais 'Abdu'l-Bahá draugs! Tava viskvēlākā vēlme bija, lai taptu uzcelts un dibināts Mashriqu'l-Adhkár. Ikvienai lietai ir nolikts savs laiks, un – lai slavēts Dievs – laiks celt Mashriqu'l-Adhkár nu ir pienācis! Tamdēļ ir jāpieliek vislielākie pūliņi, lai šī dižā celtne taptu uzbūvēta – pamatīga un droša, izsmalcināta un gracioza. Šī ir diža kalpošana sakrālajam Sliexnim, kura labvēlību iemantojušie priecēs Augstās Sapulces sirdis mūžīgi mūžos svētuma valstībā.

(No vēstuļraksta persiešu valodā.)

[34]

Attiecībā uz Mashriqu'l-Adhkár, tam ir vislielākā nozīme. Nolūks ir tāds, ka jāierīko vieta, pat neliels stūrītis zem akmeņu un zemes slāņiem, un piesardzības pēc tā jāpatur apslēptībā, lai tā neizraisītu ļauna darītāju naidīgumu. Vismaz reizi nedēļā tai jāklūst par pulcēšanās vietu izredzētiem draugiem, kas atklājuši un tuvu iepazīnuši dievišķos noslēpumus. Tā var pieņemt jebkādu formu, jo, pat ja tā būtu bedre, kas izrakta zemē, šī bedre kļūs par patvērumu sniedošu paradīzi, par cildenu mājokli un prieka dārzu. Tā kļūs par centru, kur gars radīs prieku un sirds tuvināsies Abhá valstībai.

(No vēstuļraksta persiešu valodā.)

[35]

Attiecībā uz Mashriqu'l-Adhkár ārējo izskatu: tam jābūt līdzīgam 'Ishqábád Mashriqu'l-Adhkár. Proti, tai jābūt ēkai ar deviņām malām, kas celta tā, lai tā paustu visaugstāko garīgumu, eleganci, cēlumu, izsmalcinātību un grāciju, un kļūtu par vietu, kas pilna valdzinošas burvības. Cik vien tas iespējams, ir jācenšas nodrošināt, ka šī vieta vienmēr paliek acij tīkama, tīra un skaista.

(No vēstuļraksta persiešu valodā.)

[36]

NO SHOGHI EFFENDI RAKSTIEM

Ar laiku bahāju vēsturisko svētvietu tuvumā un apkārtnē tiks uzcelts cēlais *Mashriq' l- Adhkár* nams, kas vairoš bahāju institūciju spozmi, garīgumu, grāciju, cēlumu un majestātiskumu, visredzamākajā un taustāmākajā veidā iedibinot zemes virsū visu pasauli Kunga Lietas neierobežotā gara daiļu līdzību un paliekošu izpausmi.

(No 1927. gada augustā rakstītas vēstules persiešu valodā vairākām nacionālajām garīgajām padomēm.)

[37]

Ir jāpatur prātā, ka *Mashriq' l- Adhkár* centrālā ēka, ap kuru noliktajā laikā izauzs tādas sociālās kalpošanas institūcijas, kas sniegs atvieglojumu cietējiem, uzturu trūcīgajiem, pajumti ceļiniekiem, mierinājumu sērotājiem un izglītību nezinošajiem, ir uzlūkojama atsevišķi no šīm piesaistītajām iestādēm, kā nams, kas paredzēts tikai un vienīgi Dieva godināšanai saskaņā ar nedaudzajiem, bet skaidri noteiktajiem principiem, ko Bahá'u'lláh nolīcis *Kitábu' l- Aqdas*. Taču no šī vispārīgā apgalvojuma nedrīkst pieņemt, ka centrālās ēkas iekšpuse tiks pārvērsta tādas reliģiskas pielūgsmes mistrojumā, kas notiek saskaņā ar tradicionālajām procedūrām, kuras sastopamas baznīcās, mošejās, sinagogās un citos pielūgsmes tempļos. Dažādi celiņi, kas ved uz centrālo halli, saplūstot kopā zem tās kupola, nekalpos par pieejas ceļiem tiem sektantiskajiem nelokāmu doktrīnu un cilvēka izgudrotu ticību piekritējiem, kas vēlas katrs savā noteiktā veidā ievērot savus rituālus, veikt šķīstīšanos ar ūdeni un demonstrēt konkrētus savas ticības simbolus atsevišķi nodalītās Bahá'u'lláh vispasaules pielūgsmes nama daļās. *Mashriq' l- Adhkár* ne tikai nekad nepiedāvās šādu nesakarīgu un bezjēdzīgu ceremoniju un rituālu izrādi – stāvokli, kas ir pilnīgi nesaderīgs ar *Aqdas* noteikumiem un nesavienojams ar tajā pausto garu – bahāju pielūgsmes nama centrālā halle, kas atrodas *Mashriq' l- Adhkár* iekšpusē, savās svētajās sienās garīgā miera gaisotnē pulcēs tikai tos, kuri, uz visiem laikiem atmetot izsmalcinātu un ārišķīgu ceremoniju vilinājumu, vēlas pielūgt vienīgo patieso Dievu, kurš šajā laikmetā

ir izpaudies Bahá'u'lláh figūrā. Šiem cilvēkiem Mashriq'u'l-Adhkár simbolizēs fundamentālo patiesību, kas iegulta Bahá'í ticības pamatā – ka reliģiskā patiesība nav absolūta, bet gan relatīva, un ka dievišķā atklāsme nav galīga, bet gan progresīva. Viņu pārliecība būs, ka visus mīlošs un vienmēr modrs Tēvs, kurš agrāk dažādās cilvēces attīstības stadijās ir sūtījis savus praviešus kā savus nesējus un savas gaismas Izpausmes cilvēcei, šajā viņu civilizācijai kritiskajā laikā nevar liegt saviem bērniem vadību, kas tiem tik ļoti vajadzīga tumsā, kura tos ieskauj un ko nespēj kļiedēt nedz zinātnes, nedz cilvēka prāta un gudrības gaisma. Tā nu, atzinuši Bahá'u'lláh par avotu, no kura šī debesu gaisma plūst, viņi jutīs neatvairāmu vēlmi meklēt patvērumu Viņa namā un pulcēties tajā brīviem no ceremoniju un reliģisku dogmu važām, lai godinātu vienīgā patiesā Dieva būtību un mūžīgās patiesības Zvaigzni, un teiktu un cildinātu Viņa vēstnešus un praviešus, kuri kopš neatminamiem laikiem līdz pat šai dienai dažādos apstākļos un dažādā mērā ir atstarojuši dievišķās vadības gaismu tumsai un maldos ieslīgušai pasaulei.

Taču, lai cik iedvesmojoša nebūtu Bahá'í ticības pielūgsmes ideja, kā tas vērojams šā augstā tempļa centrālajā ēkā, to nevar uzskatīt par vienīgo vai pat būtiskāko faktoru, kas attiecas uz lomu, ko saskaņā ar Bahá'u'lláh nodomu Mashriq'u'l-Adhkár jāspēlē bahāju kopienas dzīves organizācijā. Atšķirti no sociālā, humanitārā, izglītojošā un zinātniskā darba, kas noris Mashriq'u'l-Adhkár paspārnē esošajās piesaistītajās iestādēs, bahāju pielūgsmei, lai cik cildena nebūtu tās koncepcija, lai cik kvēli un dedzīgi tā neizpaustos, nav cerību sasniegt neko vairāk par necilajiem un, bieži vien, īslaicīgajiem rezultātiem, ko nes askētu apcerējumi un pasīvu pielūdzēju ticības apliecinājumi. Tā nevar sniegt paliekošu gandarījumu un labumu pašam pielūdzējam, kur nu vēl cilvēcei kopumā, ja vien un tik ilgi kamēr tā netiek pārvērsta un piepildīta ar enerģisku un pašreizlīdzīgu kalpošanu cilvēcei, ko veicināt un rosināt ir Mashriq'u'l-Adhkár piesaistīto iestāžu augstākā priekšrocība. Tikpat neauglīgi un neveiksmīgi būs arī to cilvēku centieni – lai cik pašreizlīdzīgi un neatlaidīgi tie nebūtu, – kas Mashriq'u'l-Adhkár apkaimē nodarbosies ar nākamās vispasaules bahāju federācijas

lietām, ja vien šie centieni neies roku rokā ar ciešu ikdienas saziņu ar garīgajām iestādēm, kas saistīti ar *Mashriq’l-Adhkár* centrālo svētnīcu. Tikai un vienīgi tieša un nepārtraukta mijiedarbība starp garīgajiem spēkiem, kas plūst no *Mashriq’l-Adhkár* sirdī esošā pielūgsmes nama un enerģijām, ko apzināti izstaro tie, kas nodarbojas ar kalpošanu cilvēcei, var radīt vajadzīgo iestādījumu, kas spēs izdziedināt kaites, kuras tik ilgi un tik smagi ir mocījušas cilvēci. Nevar būt nekādu šaubu, ka nomocītas pasaules glābšanai galu galā jābūt atkarīgai no Bahá’u’lláh atklāsmes iedarbīguma apzināšanās, ko no vienas puses pastiprina garīga cieša saziņa ar Viņa Garu, un no otras – Viņa atklāto principu un likumu saprātīga piemērošana un uzticīga izpildīšana. Un no visām institūcijām, kas saistītas ar Viņa svēto vārdu, noteikti vienīgi *Mashriq’l-Adhkár* institūcija vislabāk nodrošina bahāju pielūgsmes un kalpošanas būtiskākos elementus, kas ir vienlīdz svarīgi pasaules atdzimšanai. Tāds arī ir *Mashriq’l-Adhkár* kā vienas no Bahá’u’lláh iecerētajām lieliskajām institūcijām diženuma, spēka un unikālā stāvokļa noslēpums.

(No 1929. gada 25. oktobra vēstules Kunga mīļotajiem un Žēlīgā kalponēm Amerikas Savienotajās Valstīs un Kanādā, kas publicēta grāmatā *Bahá’í Administration: Selected Messages 1922–1932* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1974, 1998 printing), pp. 184–86.)

[38]

Templī var tikt teiktas lūgšanas jebkurā valodā. Bērniem arī nav ierobežojumu attiecībā uz lūgšanām. Nelielas izmaiņas lūgšanu tekstā ir pieļaujamas, un es ieteiktu piešķirt paustajam vārdam muzikālu formu, kas, manuprāt, būtu sevišķi iedarbīgi. Es lūgšos, lai Vismīļotais iedvesmo tevi šai dižajai kalpošanai Viņa Lietuvai.

(Ar Shoghi Effendi roku rakstīts pielikums 1931. gada 8. aprīļa vēstulei, kas rakstīta viņa vārdā kādam ticīgajam.)

[39]

Es ļoti augstu vērtēju Amerikas ticīgo nerimtīgos un pašreizējās pūliņus smagās finansiālās un ekonomiskās krīzes apstākļos, kurā viņu valsts un visa pasaule tagad ir ieslīgusi. Tas, ka, spītējot apkārt valdošajai drūmajai noskaņai, nedrošībai un briesmām, vien maza saujiņa Bahá'í ticības sekotāju spēja uzcelt tempļa celtni, izdaiļot to ar izsmalcinātu un izmeklētu apdari, ir tikai vēl viens apliecinājums Bahá'u'lláh neizdibināmajam un neatvairāmajam spēkam, kas bagātīgi svētīs tos, kuri celsies īstenot Viņa nodomu. Dieva Lieta ieiet jauna mēroga panākumu periodā. Tās gods un spēks pakāpeniski izpaudīsies visā pilnībā, ja mēs no savas puses pilnībā izpildīsim mūsu mīļā Skolotāja norādījumus un novēlījumus.

(Ar Shoghi Effendi roku rakstīts pielikums 1931. gada 20. decembra vēstulei, kas rakstīta viņa vārdā Amerikas Savienoto Valstu un Kanādas Nacionālajai garīgajai padomei.)

[40]

Bahāju kopienām, kas plaši izpletušās Austrumos un Rietumos un kuru vairākums aizvien biežāk tiek aizliegts un saskaras ar naidīgu attieksmi, un no kurām neviena nevar apgalvot, ka būtu saņēmusi divējādās svētības, ko pastāvīgi dotu īpaši projektēts un būvēts pielūgsmes nams un efektīvi funkcionējoša administratīvā kārtība, šo institūciju, kas tiks uzskatīta par kopienas garīgās dzīves avotu un kas jau ir atzīta par administratīvo darbību virzītājspēku, koncentrācija vienā vietā iezīmē jaunas fāzes sākumu lēnajā un nemanāmajā priekšzīmīgas kopienas modeļa izveidē – dievišķi svētīta, organiski vienota, ar skaidru skatījumu apveltīta un plaukstoša bahāju kopiena, kuras sūtību regulē divi virzošie principi – Dieva pielūgsmes un kalpošana līdzilvēkiem.

(Ar Shoghi Effendi roku rakstīts pielikums 1939. gada 4. jūlija vēstulei, kas rakstīta viņa vārdā Amerikas Savienoto Valstu un Kanādas Nacionālajai garīgajai padomei.)

[41]

Mashriq'u'l-Adhkár ěkā, ko Bahá'u'lláh *Kitáb-i-Aqdas* vēlējis celt kā pielūgsmes namu, gan vietējo, gan nacionālo bahāju kopienu pārstāvji kopā ar to attiecīgo komiteju locekļiem, ik dienas rītausmas stundā pulcējoties tās sienās, smelsies vajadzīgo iedvesmu, kas ļaus viņiem, ikdienā pielikt pūles savā administratīvā darba laukā Ḥazíratu'l-Quds telpās, pildīt savus pienākumus tā, kā tas piedien Viņa ticības izredzētajiem kalpiem.

(*God Passes By* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974, 2012 printing), p. 539.)

[42]

Šā pagaidām vēl savas attīstības iedīgļa stadijā esošā Bahá'u'lláh pasaules iekārtas simbola un vēstneša dzimšana pasaulē, kurā valda apjukums, nemiers un sāncensība un laiku pa laikam atkārtojas krīzes, kas iezīmē mirstošas civilizācijas norietu, bez šaubām kļūs par stimulējošu spēku ticības uzvaras gājienam visos zemeslodes kontinentos un vairāk nekā jebkas cits piesaistīs ciešanu pārņemtā kontinenta garīgi iztukšotās, ekonomiski nomocītās, sociāli apdalītās un morāli dezorientētās ļaužu masas tā topošajām institūcijām.

(Ar Shoghi Effendi roku rakstīts pielikums 1954. gada 25. jūnija vēstulei, kas rakstīta viņa vārdā Vācijas un Austrijas Nacionālajai garīgajai padomei, kas publicēta grāmatā *The Light of Divine Guidance: The Messages from the Guardian of the Bahá'í Faith to the Bahá'ís of Germany and Austria*, vol. 1 (Hofheim-Langenhain: Bahá'í-Verlag, 1982), p. 219.)

[43]

NO VĒSTULĒM, KAS RAKSTĪTAS SHOGHI EFFENDI VĀRDĀ

Viena no iedvesmas, vēlības, pacilātības, sajūsmas un garīguma zīmēm ir sanākšana kopā Mashriqu'l-Adhkár sienās rītausmas stundā un lūgšanu teikšana šajā grandiozajā un gaismas pielietajā tempļī. Tas ir svarīgi un nesīs dziļus augļus. Jau pati draugu pulcēšanās Mashriqu'l-Adhkár rītausmā demonstrē Dieva Lietas spēku un Dieva Vārda varenību un ietekmi, apliecina siržu pieķeršanos dievišķajiem baušļiem un skaidri pauž dvēseļu pavēršanos pret Viņa vienesmes krastu. Nevēriba un vienaldzība pret šo dievbijīgo darbību nekādā ziņā nav pieļaujama.

(No 1928. gada 13. decembrī rakstītas vēstules persiešu valodā 'Ishqábád bahājiešiem.)

[44]

Attiecībā uz sanāksmēm tempļa auditorijā viņš uzskata, ka tām jābūt veltītām tikai pielūgsmei; bahāju uzrunas un lekcijas no tām būtu stingri izslēdzamas. Patlaban viņš uzskata, ka nekas nebūtu iebilstams pret bahāju sanāksmju, tostarp kongresa uzrunu un apspriežu sesijas, rīkošanu pagraba hallē. Shoghi Effendi gribētu mudināt, lai auditorijā dziedātu koris, kurā būtu vīrieši, sievietes un bērni, kā arī skrupulozi izvairīties no stīvuma bahāju pielūgsmē. Jo universālāka un neformālāka būs bahāju pielūgsmē tempļī, jo labāk. Nekādā gadījumā nav pieļaujama attēlu, izņemot Visdzižākā Vārda attēla, izmantošana. Bahá'u'lláh un Skolotāja atklātās lūgšanas un praviešu sakrālie raksti jālasa vai jāskandē, tāpat kā garīgās dziesmas, kas balstītas bahāju un citu reliģiju sakrālajos rakstos.

(No 1931. gada 11. aprīļa vēstules Amerikas Savienoto Valstu un Kanādas Nacionālajai garīgajai padomei.)

[45]

Viņš patiesi cer, ka tempļa izskats un principi, ko tas simbolizē, iekritis šīs apkārtnes iedzīvotāju sirdīs un palīdzēs piesaistīt viņus

ticībai. Uzbūvēt skaistu ēku ir par maz – mums jāpiepilda tā ar patiesām un dievbijīgām dvēselēm, kas tieksies pēc tās garīgās gaisotnes.

(No 1931. gada 6. maija vēstules Amerikas Savienoto Valstu un Kanādas Nacionālajai garīgajai padomei.)

[46]

Jūs jautājāt par plāniem līdzekļu vākšanai templim. Shoghi Effendi uzskata, ka labākā un cēlākā metode ir brīvprātīgi ziedojumi, kas tiek doti spontāni un ar apziņu, ka kaut kas tiek upurēts, lai sekmētu Lietu. Tieši ar upuriem tiks uzcelts šis templis. Šī ir patiesi cienīga metode. Tādējādi šis princips izslēdz jebkādas metodes, kas pieļautu to palīdzību, kas nav bahājieši. Bahāju templis jāceļ tikai bahājiešiem; tas nav parasts humānais darbs, kurā var lūgt ikviena palīdzību.

(No 1932. gada 14. aprīļa vēstules Kenošas bahājiešiem Viskonsinā.)

[47]

Jūsu ziedojumi templim, kā arī jūsu lieliskā palīdzība ticīgajiem viņu centienos izvērst publicitātes darbu, ir īsts un paliekošs ieguldījums, ko jūs esat devuši ticībai. Un, kaut arī šodien jūs finansiāli nespējat ziedot tikpat daudz kā iepriekšējos gados, jums nevajadzētu par to skumt, kur nu vēl izjust vilšanos. Jo labākais veids, kā jūs varat efektīvi atbalstīt tempļa mērķi, nav ar materiāliem līdzekļiem, bet ar morālu palīdzību, un jūsu galvenais pienākums ir to sniegt tiem, kas ir atbildīgi par šīs sakrālās un neatkārtojamās celtnes būvi. Ziedošanās, sirsnība un patiesa aizrautība ir tas, kas ilgtermiņā var nodrošināt mūsu mīļā tempļa pabeigšanu. Materiālajiem apsvērumiem – lai gan arī tie ir svarīgi – nekādā ziņā nav izšķirošā loma. Pretējā gadījumā templis nekad nebūtu sasniedzis to attīstības stadiju, kādā tas ir tagad. Jo kopienas resursi ir ierobežoti, un pēdējo divu gadu laikā tos ir smagi skārusi jauna mēroga pasaules ekonomiskā krīze. Taču par spīti visiem šiem materiālajiem šķēršļiem templis ir pastāvīgi progresējis, un jau ar to vien pietiek, lai pārlicinātu katru no aizspriedumiem

brīvo vērotāju par dievišķo spēku, kas dod dzīvību ticībai, – spēku, kas neizbēgami pārvar visas materiālās grūtības.

(No 1933. gada 30. decembra vēstules dažiem ticīgajiem.)

[48]

Attiecībā uz vēstuļrakstu skandēšanu templī Shoghi Effendi šajā sakarā vēlas mudināt draugus izvairīties no jebkādas pieķeršanas un vienveidības pielūgsmē. Nav iebildumu pret lūgšanu skaitīšanu un skandēšanu austrumu valodā, taču nav arī nekāda pienākuma pielūgsmes sapulcēs tempļa auditorijā izmantot tieši šādu lūgšanu formu. To nedrīkst ne pieprasīt, ne liegt. Svarīgākais, kas vienmēr jāpatur prātā, ir tas, ka, ja neskaita dažas konkrētas obligātās lūgšanas, Bahá'u'lláh nav devis mums nekādus stingrus vai īpašus noteikumus, kas attiecas uz pielūgsmi templī vai jebkur citur. Lūgšanas būtība ir saziņa starp cilvēku un Dievu, tādējādi tā stāv pāri jebkādam rituālu formām un priekšrakstiem.

(No 1935. gada 15. jūnija vēstules Amerikas Savienoto Valstu un Kanādas Nacionālajai garīgajai padomei.)

[49]

Viņu īpaši iepriecināja pūliņi, kas ieguldīti zemes iegādei Ḥazíratu'l-Quds būvniecībai, kā arī ziedojumi, kas savākti šim tik ļoti gaidītajam un augsti vērtētajam darbam .. Viņš patiesi cer, ka šī gada laikā draugi tiks svētīti, lai kopīgi ieliktu pamatus šai ēkai un iegādātos piemērotu zemes gabalu šīs valsts galvaspilsētā. Viņš arī sacīja, ka šā pasākuma īstenošana prasa nepārtrauktu sadarbību un savstarpēju atbalstu un ir atkarīga no uzupurēšanās. Šis nozīmīgais projekts būs prelūdijs Mashriqu'l-Adhkár dibināšanai šajā reģionā, tādējādi palielinot Dieva Lietas iestāžu skaitu, stiprinot tās dievišķās institūcijas, vairojot kopienas ietekmi un spēku un apspīdot tās ar gaismu un godību.

(No 1936. gada 14. maija vēstules arābu valodā Ēģiptes Nacionālajai garīgajai padomei.)

[50]

Šī bahāju mācība par cilvēces sadraudzību un labestību vēsta, ka mums vienmēr jābūt gataviem sniegt palīdzību bēdu un ciešanu

nomāktajiem. Bahājiešu labdarība ir mācības būtībā, tāpēc tā jāizkopj katrā bahāju kopienā. Tādas labdarības institūcijas kā, piemēram, bāreņu nami, bezmaksas skolas un slimnīcas trūcīgajiem ir neatņemama Mashriq’l-Adhkár sastāvdaļa. Katra vietējā bahāju kopiena ir atbildīga par tās nabadzīgo un trūcīgo locekļu labklājības nodrošināšanu, izmantojot visus iespējamus līdzekļus.

(No 1936. gada 26. jūnija vēstules kādam ticīgajam.)

[51]

Attiecībā uz ‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksta teksta kopiju, kuru jūs bijāt pievienojis savai 20. oktobrī rakstītajai vēstulei un kurā Skolotājs izklāsta kārtību, kādā būvējamas tempļa palīgēkas. Šis vēstuļraksta tekstu, pēc Shoghi Effendi domām, nevajadzētu interpretēt pārāk burtiski un uzskatīt, ka tas stingri nosaka precīzu kārtību, kādā būvējamas šīs palīgēkas. Tāpat arī nevajadzētu uzskatīt, ka tajā dots pilns to ēku saraksts, kas nākotnē varētu tikt uzceltas ap Mashriq’l-Adhkár galveno ēku. Šo nākotnes tempļa palīgēku skaits un kārtība būs jānosaka Starptautiskajam Taisnīguma Namam, kuram būs arī jānosaka to savstarpējā sasaiste un saistība ar templi. Aizbildnis arī būtu ļoti pateicīgs, ja jūs viņam atsūtītu šīs vēstuļraksta oriģinālo tekstu, ja vien jums tas ir pieejams.

Attiecībā uz jautājumu par administratīvas ēkas saistību ar templi: arī tas būs jānosaka nākotnē, taču, lai kādus apveidus šāda saistība pieņemtu un lai kā tā izpaustos, tās pamatā jābūt galvenajam principam, ka šīs divu veidu bahāju institūcijas iemieso divus svarīgus un atšķirīgus, bet vienlaikus neatdalāmus bahāju dzīves aspektus – pielūgsmi un kalpošanu. Mashriq’l-Adhkár centrālā ēka, kas paredzēta tikai un vienīgi pielūgsmei, simbolizē garīgo elementu, tāpēc tai ir primāra loma katrā bahāju kopienā, kurpretim visas pārējās tempļa palīgēkas – neatkarīgi no to administratīvajiem, kultūras vai humanitārajiem uzdevumiem – ir otršķirīgas un nedaudz mazāk svarīgas par pašu pielūgsmes namu.

(No 1939. gada 28. janvāra vēstules Amerikas Savienoto Valstu un Kanādas Nacionālajai garīgajai padomei.)

[52]

Attiecībā uz jautājumu par templi un tajā notiekošo pielūgsmi kopumā:

Viņš vēlas uzsvērt, ka tagad, kad šis Rietumu pirmais un dižākais templis ir uzcelts un pēc dažiem gadiem tika izmantots pielūgsmei un regulārām pielūgsmes sapulcēm, viņš ir ļoti nobažījies, ka tajās netiktu ienesti nekādi rituāli vai iesakņojušās paražas, vienīgi pamatprincipi, kas izklāstīti mācībās. Šim sanāksmēm pēc iedabas jābūt veltītām lūgšanām, meditācijai, kā arī mūsu ticības un citu ticību Svēto Rakstu lasīšanai; lasītājs var būt viens vai vairāki; lasīt var jebkurš izraudzīts bahājietis vai pat bahāju ticībai nepiederīgs cilvēks. Sanāksmēm jābūt vienkāršām un godbijīgām, un tām jāpacilā dvēsele un jāizglīto tā, klausoties radošo vārdu. Nedrīkst teikt nekādas runas, nedrīkst pievienot neko neatbilstošu.

Bahá'u'lláh ir aizliedzis izmantot kanceles; nekas nav iebilstams pret to, ka lasītājs, lai tiktu labāk sadzirdēts, stāv uz zemas platformas, taču tā nedrīkst būt iebūvēta ēkas arhitektūras sastāvdaļa.

[..]

Lasītājam vai lasītājai jāstāv tādā vietā, kur citi viņu vislabāk redzēs un dzirdēs. Visas mazāk svarīgās detaļas tiek atstātas jūsu padomes ziņā, kurai jāpieņem lēmums pēc apspriešanās ar ekspertiem. Kā viņš jums jau darīja zināmu, viņš sēdēšanai iesaka izmantot pie grīdas piestiprinātus nevis pārvietojamus solus.

Drīkst izmantot vienīgi vokālo mūziku, un dziedātāju vai dziedātāja atrašanās vieta arī ir jautājums, par kuru jālemj jūsu padomei; taču arī šajā gadījumā tā nedrīkst būt iebūvēta struktūra, un to nedrīkst iezīmēt nekādi arhitektoniski elementi. Izvēloties dziedātāju atrašanās vietu, galvenajam faktoram noteikti jābūt akustikai.

[..]

Viņam nav jums jāstāsta, cik ļoti svarīgi ir lēmumi, kurus jūs tagad tiksit aicināti pieņemt saistībā ar tempļa pabeigšanu.. Viņš mudina jūs vienmēr saņemt labākos ieteikumus tehniskos jautājumos, un paturēt

prātā, ka galvenais ir, lai templi notiekošās sanāksmes noritētu skaistā un mierpilnā vidē, ar komfortu, godbijīgā un vienkāršā gaisotnē, un ka klausītājiem jānodrošina ideāla dzirdamība un skanējumam jābūt ausij patīkamam.

(No 1946. gada 20. jūlija vēstules Amerikas Savienoto Valstu un Kanādas Nacionālajai garīgajai padomei.)

[53]

Galvenās prasības pret celtnes veidolu, ko noteicis ‘Abdu’l-Bahá, ir, ka ēkai jābūt ar deviņām malām un apaļas formas. Visos pārējos aspektos arhitektam, izvēloties dizaina stilu, nav nekādu ierobežojumu.

(No 1954. gada 25. jūnija vēstules Vācijas un Austrijas Nacionālajai garīgajai padomei, kas publicēta grāmatā *The Light of Divine Guidance: The Messages from the Guardian of the Bahá’í Faith to the Bahá’ís of Germany and Austria*, vol. 1 (Hofheim-Langenhain: Bahá’í-Verlag, 1982), p. 219.)

[54]

Jāpiebilst vēl par vienu aspektu, un tas ir, ka Vilmetas templis nekalpo par paraugu citiem templiem, un tas arī neatspoguļo jaunu bahāju arhitektūras stilu. Tāpēc jūsu arhitektiem nav jācenšas sekot šim paraugam. Jāievēro Skolotāja norādījumi par templi, un tad jārada kaut kas, kas būtu vēlams un piemērots jūsu reģionā.

(No 1955. gada 10. februāra vēstules Vācijas un Austrijas Nacionālajai garīgajai padomei, kas publicēta grāmatā *The Light of Divine Guidance: The Messages from the Guardian of the Bahá’í Faith to the Bahá’ís of Germany and Austria*, vol. 1 (Hofheim-Langenhain: Bahá’í-Verlag, 1982), p. 219.)

[55]

Ceļot templi, cilvēkiem jāuzmanās, lai neaizrautos ar ideāliem un emocijām situācijas ietekmē, bet jāpaliek ar abām kājām pie zemes un jāsaprot, ka tās ir ēkas no tērauda un akmens. Uzdevums ir radīt tīkamu un pievilcīgu pielūgsmes namu – nevis kopēt Báb svētnīcu

vai Vilmetas templi. Mēs netiecamies pēc izciliem arhitektūras paraugiem, bet gan pēc atvieglinājuma, ko nesīs pirmā garīgā nama uzcelšana Eiropā.

(No 1956. gada 9. novembra vēstules Vācijas un Austrijas Nacionālajai garīgajai padomei.)

[56]

Ietekme, ko radīs šis visa Klusā Okeāna reģiona Mātes templis pēc tā uzcelšanas, ir neizmērojama un neizdibināma. Miļotais Skolotājs pauda amerikāņu draugiem, ka viņu templis būs dižens klusais skolotājs, un nav ne mazāko šaubu, ka šī viena ēka ir pamatīgi ietekmējusi ticības izplatību ne tikai Amerikas Savienotajās Valstīs un rietumu puslodē, bet arī visā pasaulē. Tāpēc mēs varam sagaidīt, ka jauna „Mātes tempļa” uzcelšana Austrālāzijas sirdī, kā arī tādi paši templi Āfrikas centrā un Eiropas sirdī, radīs kolosālu ietekmi gan vietējā, gan starptautiskā līmenī.

(No 1957. gada 19. jūlija vēstules Austrālijas Nacionālajai garīgajai padomei, kas publicēta grāmatā *Messages to the Antipodes: Communications from Shoghi Effendi to the Bahá'í Communities of Australasia* (Mona Vale: Bahá'í Publications Australia, 1997), p. 439.)

[57]

NO VISPASAULES TAISNĪGUMA NAMA RAKSTĪTAJĀM VĒSTULĒM

Mēs rūpīgi izskatījām jautājumus jūsu 1964. gada 23. janvāra vēstulē par Mashriq'u'l-Adhkār izmantošanu.

Jūsu padome var pēc saviem ieskatiem izvēlēties fragmentus no senāko reliģiju vispāratzītajiem Rakstiem.

Attiecībā uz jūsu jautājumu par vairāku lasītāju priekšnesumu unisonā, tas ir pieļaujams, ja jūsu padome uzskata, ka tas nešķiet vai nekļūst teatrāls. Runājot par lasītāja atrašanās vietu, mīļotais Aizbildnis jau ir norādījis, ka „lasītājam vai lasītājai jāstāv tādā vietā, kur citi viņu vislabāk redzēs un dzirdēs.”

Mūzikai pielūgsmes namā jābūt tikai vokālai – viena vai vairāku dziedātāju izpildījumā. Nav svarīgi, vai tiek izmantots kāds viesis, *a cappella* koris vai solists, ja to izmantošana nav paredzēta pielūgsmes sapulču popularizēšanai un ka tiek ievēroti jūsu minētie piesardzības pasākumi. Nav šaubu, ka mūsdienās pieejamie lieliskie ieraksti nodrošinātu augstāko izpildījuma kvalitāti par zemām izmaksām, taču visās norādēs uz vokālās mūzikas izmantošanu centrālajā ēkā ir minēta dziedātāju fiziska klātbūtne.

Savā vēstulē, ko pierakstījis viņa sekretārs kādam ticīgajam Čikāgā 1931. gadā un kas publicēta laikrakstā *Bahāju Vēstis* („Bahá'í News” No. 55, page 4), Shoghi Effendi pauda cerību, ka „Tagad, kad templis ir pabeigts, to piepildīs šķīstumu meklējošas dvēseles. Tam jāatšķiras no citiem pielūgsmes namiem, kuros pat tad, ja tie ir piepildīti, par pievilksanas spēku kalpo tajos dzirdamā mūzika. Šeit garam jābūt tik stipram, lai atmodinātu ikviena ienācēja sirdi Bahá'u'lláh godībai.”

Visbeidzot, iemīļotā Aizbildņa 1929. gada 25. oktobrī rakstītās vēstules Amerikas bahāju kopienai noslēdzošo rindu apskats skaidri atklāj Mashriq'u'l-Adhkār patieso raksturu. Šajās rindās viņš nosoda izsmalcinātu un ārišķīgu ceremoniju vilinājumu un brīdina neizdarīt secinājumus, ka „centrālās ēkas iekšpuse tiks pārvērsta tādas reliģiskas pielūgsmes mistrojumā”, kas piedāvātu „nesakarīgu un bezjēdzīgu

ceremoniju un rituālu izrādi.” Nobeigumā Shoghi Effendi runā par saikni starp bahāju pielūgsmi un kalpošanu, kas izriet no *Mashriqu'l-Adhkár*, kā par vitāli svarīgu pasaules atdzimšanai un par šīs cēlās, varenās un izcilās institūcijas unikālā stāvokļa noslēpumu.

(No 1964. gada 13. marta vēstules Amerikas Savienoto Valstu un Kanādas Nacionālajai garīgajai padomei.)

[58]

Attiecībā uz bahāju laulību ceremonijām mūsu skatījumā nekas nav nekādu iebildumu pret ceremonijas norisi uz kāpnēm ārpus centrālās halles, taču mūsaprāt vēl piemērotāka vieta būtu namiņš templim pieguļošajā teritorijā. Tāpat būtu piemēroti, ka pirms vai pēc ceremonijas tiek skandētas lūgšanas un notiek meditācija pašā templī.

(No 1973. gada 29. jūlija vēstules Panamas Nacionālajai garīgajai padomei.)

[59]

Savas diženās misijas sākumā Bahá'u'lláh visām nācijām uzsvēra nepieciešamību sakārtot cilvēku lietas tā, lai radītu pasauli, kas visos būtiskākajos dzīves aspektos būtu vienota. Neskaitāmās vārsnās un vēstuļrakstos Viņš ir atkārtoti un dažādos veidos paudis, ka „pasaules virzība” un „tautu attīstība” ir vieni no Dieva priekšrakstiem šai dienai.* Cilvēces vienotība, kas ir gan Viņa atklāsmes pamatprincips, gan tās augstākais mērķis, nozīmē dinamiskas mijiedarbības sasniegšanu starp zemes dzīves garīgajām un praktiskajām vajadzībām. Šīs mijiedarbības nepieciešamību nepārprotami skaidro Viņa priekšraksti par *Mashriqu'l-Adhkár* – katras bahāju kopienas garīgo centru, ap kuru jāveidojas piesaistītām iestādēm, kas kalpos cilvēces sociālajam, humanitārajam, izglītības un zinātniskajam progresam.

(No 1983. gada 20. oktobra vēstules pasaules bahājiešiem.)

[60]

* Sal. *Bahá'u'lláh vēstuļraksti, kas atklāti pēc Kitáb-i-Aqdas* (Rīga, 2022), 8.60.

Kā mēs jau minējām kādā no agrākajām vēstulēm, kopienas labklājība, jo īpaši, vietējā līmenī, ir lielā mērā atkarīga no uzvedības modeļu uzlabošanas – tie ir modeļi, ar kuru palīdzību atsevišķu ticīgo vērtības izpausties kopīgā veidā un kuros garīgās padomes darbība izpaužas kopienas vienotībā un sadraudzībā, kā arī tās aktivitātes un izaugsmes dinamismā. Šim nolūkam nepieciešama kopienas daļu – pieaugušo, jauniešu un bērnu – iesaiste sociālajās, izglītojošajās un administratīvajās aktivitātes, kā arī vietēja mēroga mācīšanas un attīstības plānos. Garīgās padomes nostiprināšana ar ikgadējo vēlēšanu palīdzību prasa kolektīvo gribu un kopīga mērķa apziņu. Tā ietver kolektīvas Dieva pielūgsmes praktizēšanu. Tādējādi kopienas garīgajai dzīvei ir būtiski, lai draugi regulāri rīkotu pielūgsmes sapulces bahāju centros – kur tie ir pieejami – vai citās vietās, tostarp ticīgo mājās.

(1996. gada Riḍvān vēstule pasaules bahājiešiem.)

[61]

Visās zemēs ir vērojamas aizvien lielākas alkas pēc garīgās dzīves un morālas šķīstības. Cilvēki apzinās, cik neefektīvi ir tie plāni un programmas cilvēces dzīves uzlabošanai, kas nesakņojas dzīvesveidā, kurā valda garīguma apziņa un tikumība. Kas gan spētu labāk remdēt šīs alkas kā tie, kurus jau iedvesmo Bahá'u'lláh mācība un kuriem palīdz Viņa spēks?

[..]

Garīgo izaugsmi, ko rada atsevišķu cilvēku lūgšanas, pastiprina mīlestības pilna draugu sanākšana katrā apdzīvotajā vietā, kopīga pielūgsmē kā kopienai un kalpošana ticībai un līdzcilvēkiem. Šie dievbijīgas dzīves sabiedriskie aspekti ir saistīti ar *Mashriqu'l-Adhkár* likumu, kas parādās *Kitáb-i-Aqdas*. Lai gan vēl nav pienācis laiks vietējo *Mashriqu'l-Adhkár* celšanai, regulāru visiem pieejamu pielūgsmes sapulču rīkošana un bahāju kopienu iesaiste humanitārās kalpošanas projektos ir šīs bahāju dzīves sastāvdaļas izpausmes un kārtējais solis Dieva likuma īstenošanā.

Bahá'u'lláh ir rakstījis: „Mēs esam izrotājuši izpausmes debesis ar dievišķās gudrības un svēto priekšrakstu zvaigznēm kā veltes no Mums.

Patiesi, Mēs esam vienmēr piedodoši, visdevīgi. Ak, Dieva draugi visās zemēs! Jel apzinieties šo dienu vērtību un turieties jo cieši pie visa, kas jums sūtīts no diženā, viscildenā Dieva. Patiesi, Viņš atceras par jums Dižākajā cietumā, un māca jums, kā tuvināties stāvoklim, kas priedē sirdsšķīsto acis. Lai godība nāk pār jums un ar tiem, kas dzēruši no dzīvā avota, kas plūst no Manas brīnišķās spalvas.”

Mēs lūdzamies pie sakrālā Sliekšņa, lai lielāka uzmanība šo mācību un likumu garīgajai būtībai vairo draugu bijību pret visu svētību Avotu un piesaista Viņa Lietai garīgi izsalkušo Viņa bērnu atsaucīgās dvēseles.

(No 1999. gada 28. decembra vēstules pasaules bahājiešiem.)

[62]

Piektā perioda iezīme būs kopienas pielūgsmes dzīves bagātināšana, ceļot nacionālos pielūgsmes namus, atkarībā no apstākļiem nacionālajās kopienās. Šo projektu norises laiku noteiks Vispasaules Taisnīguma Nams atkarībā no pulku iestāšanās procesa virzības valstīs. Šis process noritēs vairākos secīgos ‘Abdu’l-Bahá dievišķā plāna posmos. Pēc Rietumu Mātes tempļa pabeigšanas Aizbildnis aizsāka kontinentālo tempļu celtniecības programmu. Pirmie no tiem bija Mashriqu’l-Adhkár pielūgsmes nami Kampalā, Sidnejā un Frankfurtē, kas tika uzbūvēti, istenojot desmitgadu plāna mērķus. Vispasaules Taisnīguma Nams turpināja iesākto, uzceļot tempļus Panamā, Apijā un Jaundelī. Taču šī kontinentālā fāze vēl nav pabeigta – atlicis uzcelt vēl vienu celtni. Tad nu mēs dziļā pateicībā un priekā šajā labvēlīgajā brīdī paziņojam par lēmumu sākt šī pēdējā projekta īstenošanu. Piecgadu plāna laikā tiks sākta Dienvidamerikas Mātes tempļa būvniecība Santjago pilsētā, Čīlē, tādējādi piepildot Shoghi Effendi skaidri pausto vēlēšanos.

(2001. gada Riḍván vēstule pasaules bahājiešiem.)

[63]

Pirms simts gadiem Riḍván festivāla vienpadsmitās dienas agrā pēcpusdienā ‘Abdu’l-Bahá vairāku simtu cilvēku klātbūtnē pacēla

strādnieka cirvi un pāršķēla velēnu, kas pārklāja tempļa vietu Grospointā uz ziemeļiem no Čikāgas. Tajā pavasara dienā kopā ar viņu atrakt zemi pamatakmens vietā bija uzaicināti dažādas izcelsmes cilvēki, starp kuriem var minēt norvēģus, indiešus, francūžus, japāņus, persiešus un Amerikas pamatiedzīvotājus. Vēl neuzceltais pielūgsmes nams it kā piepildīja Skolotāja vēlmes, kas izteiktas ceremonijas priekšvakarā par katru šādu celtni: „lai cilvēce rastu satikšanās vietu” un „lai no tās atvērtajiem svētuma galmiem izplatītos cilvēces vienotības uzsaukums”.

Viņa klausītāji tobrīd, kā arī visi, kas viņu dzirdēja Viņa ceļojumu laikā Ēģiptē un Rietumos, droši vien tikai neskaidri aptvēra Viņa vārdu tālejošo iedarbību uz sabiedrību, uz tās vērtībām un rūpēm. Vai kāds pat šobaltdien var apgalvot, ka būtu tikai uz acumirkli saskatījies vairāk nekā tālu un neskaidru mājienu par nākotnes sabiedrību, kādu ir lemts izveidot Bahá'u'lláh atklāsmei? Lai neviens nedomā, ka civilizācija, uz kuru cilvēci virza dievišķā mācība, izveidosies tikai no pielāgojumiem pašreizējā kārtībā. Tas nebūt nav tā. Dažas dienas pēc Rietumu pirmā tempļa pamatakmens ielikšanas 'Abdu'l-Bahá savā runā sacīja, ka „starp garīgo spēku izpausmes rezultātiem būs tas, ka cilvēce pielāgosies jaunam sociālajam veidolam”, ka „visās cilvēku lietās izpaudīsies Dieva taisnīgums”. Šie un neskaitāmi citi Skolotāja izteikumi, kuriem vēl un vēlreiz šajā simtgades posmā pievēršas bahāju kopiena, vairo sapratni par attālumu, kas mūsdienu sabiedrības iekārtu šķir no grandiozā redzējuma, ko viņa Tēvs dāvējis pasaulei.

[..]

2001. gada Riḍván vēstulē mēs norādījām, ka valstīs, kurās ir pietiekami attīstīts pulku pievienošanās process un labvēlīgi apstākļi nacionālajās kopienās, mēs apstiprinātu nacionālā mēroga pielūgsmes namu izveidošanu, kuru parādīšanās kļūtu par ticības Formatīvā laikmeta piektā perioda iezīmi. Ar ārkārtīgu prieku mēs tagad paziņojam, ka nacionālie Mashriq'u'l-Adhkár tiks celti divās

* 'Abdu'l-Bahá, *Vispārējā miera pasludināšana: 'Abdu'l-Bahá runas Amerikas Savienotajās Valstīs un Kanādā 1912. gadā* (Rīga, 2025), Nr. 50.5.

valstīs: Kongo Demokrātiskajā Republikā un Papua Jaungvinejā. Šajās valstīs mūsu noteikti kritēriji ir uzskatāmi izpildīti, un to iedzīvotāju reakcija uz pašreizējās plānu virknes radītajām iespējām ir bijusi vairāk nekā ievērojama. Kamēr norit pēdējā kontinentālā tempļa celtniecība Santjago, nacionālo pielūgsmes namu būvniecības projektu aizsākšana sniedz vēl vienu iepriecinošu pierādījumu tam, ka Dieva ticība iesakņojas sabiedrības augsnē.

Iespējams ir vēl viens solis. Mashriq'l-Adhkár, ko 'Abdu'l-Bahá raksturojis kā „vienu no pasaules svarīgākajām institūcijām”, apvieno divus nedalāmus bahājieša dzīves aspektus: pielūgsmi un kalpošanu. Šo divu aspektu savienība ir atspoguļota arī saskaņotībā, kas ir atrodamā plānā izstrādātās kopienas veidošanas iezīmēs, jo īpaši pielūgsmes gara izpausmē, kas izpaužas lūgšanu saietos, un izglītojošajā procesā, kas vairo spējas kalpot cilvēcei. Pielūgsmes un kalpošanas savstarpējā saistība ir īpaši izteikta tajos pasaules klasteros, kuros bahāju kopienas ir būtiski pieaugušas lielumā un vitalitātē, un kuros ir redzama iesaistīšanās sabiedriskajā darbībā. Daži no šādiem klasteriem ir izraudzīti par vietām, kur tiek veicināta mācīšanās, lai pilnveidotu draugu prasmi turpināt pusaudžu programmu saistītajos reģionos. Kā jau mēs nesam norādījam, spēja uzturēt šo programmu iekvēlina arī mācību pulciņus un bērnu nodarbības. Līdz ar to mācīšanās vieta papildus tās pamatmērķim nostiprina arī visu paplašināšanas un nostiprināšanas shēmu. Tieši šajos klasteros turpmākajos gados var apsvērt vietējo Mashriq'l-Adhkár parādīšanos. Mūsu sirdis ir pateicības pārpilnas Mūžsenajai Dailei un mēs ar prieku darām jums zināmu, ka uzsākam apspriedes ar attiecīgajām nacionālajām garīgajām padomēm par pirmo vietējo pielūgsmes namu celtniecību šādos klasteros: Batambanga, Kambodžā; Bihāršarifa, Indijā; Matunda Soja, Kenijā; Norte del Kauka, Kolumbijā; un Tanna, Vanuatu.

Lai atbalstītu divu nacionālo un piecu vietējo Mashriq'l-Adhkár celtniecību, mēs visiem šiem projektiem esam nolēmuši Vispasaules bahāju centrā izveidot Tempļu fondu. Draugi it visur tiek aicināti ziedot tam nesavtīgi, cik atļauj līdzekļi.

Dārgie līdzstrādnieki: zeme, kuru pamatakmeņa vietai pirms simts gadiem atraka 'Abdu'l-Bahá rokas, atkal tiks atrakta vēl septiņās valstīs, un tā ir tikai prelūdijs tai dienai, kad katrā pilsētā un ciematā, paklausot Bahá'u'lláh pavēlei, tiks uzcelta ēka Kunga pielūgsmi. No šīm Dieva pieminēšanas Ausmas Vietām atmirzdēs Viņa gaismas stari un izskanēs Viņa slavinājuma himnas.

(2012. gada Riđván vēstule pasaules bahājiešiem.)

[64]

Aizvien lielākā klasteru skaitā izaugsmes programma iegūst plašāku vērību un kļūst sarežģītāka atbilstoši trīs galveno plāna īsteno-tāju – cilvēka, kopienas un ticības institūciju – pieaugošajām spējām savstarpēji atbalstošas vides radīšanā. Mēs ar prieku redzam, ka – kā jau paredzējam – rodas aizvien lielāks skaits klasteru, kuros simts vai vairāk cilvēku tagad veicina tūkstoš vai vairāk cilvēku iesaistīšanu ga-rīga, dinamiska un pārveidojoša dzīvesveida piekopšanā. Šā procesa pamatā jau no paša sākuma, protams, ir kolektīva virzība uz materiā-las un garīgas labklājības redzējumu, ko mums pavēris visas pasaules dzīvības Devējs. Ir skaidrs, ka kustība, kurā iesaistīts tik liels cilvēku skaits, ietekmē visu iedzīvotāju kopumu.

Šī kustība ir jo īpaši pamanāma klasteros, kuros tiks celti vietējie Mashriq'u'l-Adhkár. Viena no tādām vietām ir, piemēram, Vanuatu .. Un šajā paplašināšanās un nostiprināšanās kontekstā, kas nesēnoslēdzās trīsdesmitajā intensīvas izaugsmes programmas ciklā, draugi kopā ar pārējiem salas iedzīvotājiem aktīvi tiecas izprast Mashriq'u'l-Adhkár, „cilvēku dvēseļu kopīga centra”, nozīmi, to būvējot viņu salā. Ar savu tradicionālo vadītāju aktīvu atbalstu Tannas salas iedzīvotāji ir piedāvājuši veselu simtu iecerētā tempļa arhitektūras ideju, liecinot par to, cik lielā mērā pielūgsmes nams ir iedvesmojis viņu iztēli, paverot aizraujošas iespējas ietekmēt to cilvēku dzīvi, kas atradīsies tā tuvumā.

(2014. gada Riđván vēstule pasaules bahājiešiem.)

[65]

Ir pagājuši vairāk nekā divi gadi kopš mūsu paziņojuma 2012. gada Ridván laikā par divu nacionālo un piecu vietējo pielūgsmes namu būvniecības projektiem, kas īstenojami apvienojumā ar pēdējā kontinentālā Mashriqu'l-Adhkár būvniecību Santjago pilsētā, Čīlē. Šie pasākumi, kas neatdalāmi saistīti ar kopienas dzīves attīstību, kura tagad it visur tiek veicināta ar pielūgsmes un kalpošanas darbiem, ir tālākie soļi, kas sperami, izpildot Bahá'u'lláh dižo uzdevumu cilvēcei celt pielūgsmes namus „visās zemēs Tā vārdā, kas ir visu reliģiju Kungs” – centrus, kuros dvēseles varēs pulcēties „vienprātīgā saskaņā”, lai klausītos dievišķās vārsmas un teiktu lūgšanas, un no kuriem „cildinošas balsis varēs celties augšup līdz .. valstībai” un plūdīs „Dieva saldmē”.

Mūs dziļi aizkustināja atsaucība, ko mūsu aicinājums rada visās pasaules malās. Jo īpaši valstīs un apdzīvotās vietās, kas nesen izraudzītas pielūgsmes nama būvēšanai, mēs esam novērojuši draugu spontānas prieka izpausmes; viņu tūlītējo un dziļi sirdī izjusto apņēmību dot savu artavu šā svarīgā darba veikšanā un veicināt Mashriqu'l-Adhkár tapšanai nepieciešamo aktivitāšu dinamismu; viņu pašai dziedīgo laika, enerģijas un materiālo līdzekļu ziedošanu, kas izpaužas visdažādākajos veidos; un viņu nerimstošos pūliņus atmodināt aizvien vairāk ļaužu redzējumam par šiem namiem, kas tiks dibināti viņu vidū un kuru vienīgā sūtība ir Dieva pieminēšana. Patiesi, Visdiženā Vārda kopienas aktīvā atsaucība labi apliecina tās spēju veicināt šos kolektīvos pasākumus.

[..]

Četrās valstīs projekti ir sasnieguši tempļa ēkas projektēšanas sagatavošanās stadiju. Tas sākas ar potenciālo arhitektu izvēli un īsa arhitektoniskā apraksta izveidi, kurā izklāstītas galvenās celtnes piemērojamās prasības, un galu galā noved pie līguma noslēgšanas par galīgo projektu. Arhitekti tiek iepazīstināti ar unikālo izaicinājumu radīt tempļus, kas ir tik nevainojami, „cik vien ir iespējams esamības pasaulē” un kas dabiski harmonēs ar vietējo kultūru un to cilvēku ikdienas dzīvi, kuri tajos pulcēsies, lai

* 1. izvilks.

lūgtu Dievu un meditētu. Šā uzdevuma paveikšanai nepieciešams radošums un māka apvienot skaistumu, diženumu un cēlumu ar pieticību, funkcionalitāti un ekonomiju. Vairāki arhitekti no tuvuma un tālienes ir ar prieku piedāvājuši savus pakalpojumus, un, lai arī šāds ieguldījums, protams, ir ļoti gaidīts, nacionālās padomes piešķir pienācīgu vērtību tādu arhitektu iesaistīšanas lietderīgumam, kas pārzina apkaimi, kurā ēka tiks celta.

[..]

Kamēr draugi liksmo par šiem iepriecinošajiem notikumiem, viņi savu enerģiju aizvien pilnībā velta procesiem, kas pieņemas spēkā no klastera uz klasteri. To darot, viņi ir spējuši novērtēt dinamisko mijiedarbību starp pielūgsmi un kalpošanu, kas uzlabo sabiedrības garīgo, sociālo un materiālo stāvokli. Lai visi, kas iesaistīti šajā darbā mazās un lielās pilsētās, apkaimēs un ciematos, smeļas atskārsmes no pūlīņiem, kas tika ieguldīti pirmo divu pielūgsmes namu celšanā divdesmitā gadsimta sākumā Austrumos un tad Rietumos.

‘Ishqábád pilsētas dievbijīgu ticīgo pulciņš, kuri turp pārcēlās uz dzīvi no Persijas un kuri uz laiku atrada mieru un patvērumu Turkestān, veltīja savu enerģiju tāda dzīvesveida izkopšanai, kas atspoguļotu augstos garīgos un sociālos principus, kas ietverti Bahá'u'lláh atklāsmē. Tur dažu desmitgažu laikā šai grupai, kurā sākotnēji ietilpa tikai dažas ģimenes, pievienojās citi, un tā izauga līdz vairāku tūkstošu cilvēku lielam ticīgo pulkam. Šī kopiena, biedriskuma saišu stiprināta un kopīga mērķa izjūtas un uzticības gara iedvesmota, spēja sasniegt augstu vienotības un attīstības līmeni, kuram pateicoties tās slava izplatījās visā bahāju pasaulē. Šie draugi, dievišķās mācības izpratnes vadīti, smagi strādāja saskaņā ar piešķirto reliģisko brīvību, lai radītu apstākļus, kas noveda pie Mashriqu'l-Adhkár – šīs „galvenās institūcijas katrā bahāju kopienā” – dibināšanas. Uz piemērota zemes gabala pilsētas centrā, kas tika nopirkts pirms dažiem gadiem ar pašas Svētītās Dailes piekrišanu, tika uzbūvētas ēkas sabiedrības kopējai labklājībai, tostarp sapulču zāle, skolas bērniem, dienesta viesnīca viesiem un neliela klīnika. Viens no ‘Ishqábád bahājiešiem, kas tajos auglīgajos gados iemantoja atpazīstamību ar savu labklājību un dāsnumu, kā

arī ar saviem intelektuālajiem un kultūras sasniegumiem, ievērojamo panākumu rādītājiem bija viņu gādība par to, lai sabiedrībā, kurā – jo īpaši meiteņu vidū – bija plaši izplatīts analfabētisms, visi bahājiešu bērni un jaunieši prastu lasīt un rakstīt. Šādā vienotu centienu un progresā vidē, ko katrā attīstības posmā veicināja ‘Abdu’l-Bahá, izveidojās lielisks pielūgsmes nams – iespaidīgākā celtnē šajā apgabalā. Vairāk nekā divdesmit gadus draugi baudīja debešķīgo prieku par to, ka izdevies īstenot savu cildeno mērķi – izveidot pielūgsmes fokusa punktu, sabiedriskās dzīves organizēšanas centru un vietu, kur dvēseles rītausmas stundā var pulcēties, lai pazemībā pielūgtu un teiktu Dievu, pirms doties savās dienas gaitās. Lai arī beigās bezdievības spēki pārņēma reģionu un pārvilka svītru cerībām, Mashriqu’l-Adhkár islaicīgā parādīšanās ‘Ishqábád pilsētā ir nezūdoša liecība par ticīgo kopuma gribu un centieniem, kas ļāva izveidot auglīgas dzīves modeli, smeloties iedvesmu no Radošā Vārda spēka.

Neilgi pēc tam, kad ‘Ishqábád tika uzsākta pielūgsmes nama būvniecība, Ziemeļamerikas dzimstošā bahāju kopiena Rietumu puslodē sajuta iedvesmu izrādīt savu ticību un dievbijību, uzceļot pašiem savu templi, un 1903. gadā viņi rakstīja vēstuli Skolotājam, lūdzot Viņa piekrišanu. No šā brīža Mashriqu’l-Adhkár ar nesaraujamām saitēm cieši savijās ar šo Bahá’u’lláh uzticīgo sekotāju dzīvi. Kaut arī šā sarežģītā projekta īstenošanu uz vairākām desmitgadēm aizkavēja divu pasaules karu un plašas ekonomiskās krīzes sekas, katra tā attīstības stadija bija cieši saistīta ar kopienas izaugsmi un tās administratīvo struktūru izveidi. 1909. gada martā, tajā pašā dienā, kad Karmela kalnā tika apbedīti Báb sakrālie pišļi, delegāti sapulcējās, lai dibinātu *Bahāju tempļa savienību* – nacionālu organizāciju, kuras ievēlētā padome kļuva par kontinenta plaši izkaisīto vietējo kopienu kodolu. Šis notikums drīz vien kļuva par stimulu Amerikas Savienoto Valstu un Kanādas nacionālās garīgās padomes izveidošanai. Pats ‘Abdu’l-Bahá savu Ziemeļamerikas ceļojumu laikā ielika celtnes stūrakmeni, piešķirot Rietumu Mātes templim ievērojamu garīgo potenciālu. Ziedojumi šā vēsturiskā pasākuma īstenošanai plūda no bahāju centriem Āfrikā, Āzijā, Eiropā, Latīņamerikā un Klusā Okeāna reģionā, demonstrējot Austrumu un Rietumu bahājiešu solidaritāti un upurēšanos.

Lai visu zemju Bahá'u'lláh sekotāji, vēršoties savās domās pie Dieva un ik dienas nododoties Viņa pieminēšanai, savos nerimtīgajos pūliņos Viņa vārdā smeļas iedvesmu šajos 'Abdu'l-Bahá vārdos, kas tika veltīti kādam ticīgajam, kurš bija pilnībā nodevis pirmā pielūgsmes nama celšanai, kas notika viņa ciešajā un mīlošajā vadībā:

„Steidzies tagad uz 'Ishqábád, atsakoties no visa pasaulīgā un kvēlojot tiekšanās liesmās, un nodot Dieva draugiem karstus sveicienus no 'Abdu'l-Bahá. Noslūpsti ikvienu un izsaki šā kalpa patieso mīlestību pret viņiem visiem. Tad nu 'Abdu'l-Bahá vārdā rociēt zemi, vediet javu un veliet akmeņus Mashriqu'l-Adhkár celšanai, lai sajūsma, ko radīs šī kalpošana, ienestu prieku un līksmi kalpošanas Centram. Mashriqu'l-Adhkár ir Kunga pirmais redzamais un atklātais iedibinājums. Tālab šis kalps cer, ka ikviena šķīsta un tikumīga dvēsele pilnībā ziedosies un izrādīs lielu laimi, līksmību un prieku, nesot zemi un būvjavu, lai uzceltu šo dievišķo celtni, lai Dieva Lieta izplatītos un lai draugi visās pasaules malās celtos ar vislielāko apņēmību paveikt šo dižo uzdevumu. Ja vien 'Abdu'l-Bahá nebūtu ieslodzīts un ja viņa ceļā nebūtu šķēršļu, viņš pats pavisam noteikti steigtu uz 'Ishqábád un ar vislielāko prieku un sajūsma nestu zemi Mashriqu'l-Adhkár celtniecībai. Tagad draugiem jāceļas un šā mērķa vadītiem jākalpo manā vietā, lai šis nams jau pēc īsa laika atklātos visu acīm, lai Dieva iemīļotie varētu godināt Abhá Daili, lai rītausmas stundā no Mashriqu'l-Adhkár celtos dziedājumi, sasniedzot Augsto Sapulci, un lai Dieva lakstīgalu dziesmas varētu iepriecināt un aizraut visugodinātās sfēras iemītniekus. Tas ielīksmos sirdis, iepriecinās dvēseles par prieka vēstīm un apgaismos prātus. Šī ir sirdsšķīsto vislielākā cerība, šī ir Dievam tuvo visdārgākā vēlme”.

(No 2014. gada 1. augusta vēstules pasaules bahājiešiem.)

[66]

Mashriqu'l-Adhkár ir unikāla koncepciju reliģiju hronikās un simbolizē jaunās Dieva Dienas mācības. Mashriqu'l-Adhkár ir kolektīvs sabiedrības centrs sirsnīgas pieķeršanās veicināšanai un kalpo par universālu pielūgsmes vietu, kas atvērta visiem apkārtnes iedzīvotājiem – neatkarīgi no viņu reliģiskās piederības, izcelsmes, etniskās piederības vai dzimuma –, un par miera ostu dziļākajām pārdomām par garīgo realitāti un fundamentāliem dzīves jautājumiem, tostarp jautājumiem par individuālo un kolektīvo atbildību par labākas sabiedrības veidošanu. Vīrieši un sievietes, bērni un jaunieši ir gaidīti tajā kā vienlīdzīgi. Šis neparastais un būtiskais vispusīgums ir iegults pašā Mashriqu'l-Adhkár izskatā, jo tā konstrukcija ar deviņām malām atspoguļo pabeigtību un pilnību, ko simbolizē šis skaitlis.

Kā vieta, no kuras jāizstaro garīgajiem spēkiem, Mashriqu'l-Adhkár ir centrs, ap kuru būvējamas piesaistītās iestādes, kas kalpos cilvēces labklājībai, un tas pauž kopīgu gribu un alkas kalpot. Minētās piesaistītās iestādes – izglītības un zinātniskās pētniecības, kā arī kultūras un humanitārās darbības centri – iemieso tā sociālā un garīgā progresa ideālus, kas jāsasniedz, liekot lietā zināšanas, un uzskatāmi parāda, kā reliģija un zinātne, ja tās darbojas saskaņoti, dara cilvēkus cildenus un veicina civilizācijas uzplaukumu. Kā to uzskatāmi parāda jūsu dzīve, pielūgsmei – kaut arī tā ir neatsverama cilvēka iekšējai pasaulei un garīgajai izaugsmei – ir arī jānoved pie darbiem, kuros šīs iekšējās pārvērtības izpaužas uz āru. Šo koncepciju par pielūgsmi, kas ir neatdalāma no kalpošanas, sludina Mashriqu'l-Adhkár. Shoghi Effendi šajā sakarā ir teicis:

„Atšķirti no sociālā, humanitārā, izglītojošā un zinātniskā darba, kas noris Mashriqu'l-Adhkár paspārnē esošajās piesaistītajās iestādēs, bahāju pielūgsmei, lai cik cildena nebūtu tās koncepcija, lai cik kvēli un dedzīgi tā neizpaustos, nav cerību sasniegt neko vairāk par necilajiem un, bieži vien, islaicīgajiem rezultātiem, ko nes askētu apcerējumi un pasīvu pielūdžēju ticības apliecinājumi. Tā nevar sniegt paliekošu gandarījumu

un labumu pašam pielūdzējam, kur nu vēl cilvēcei kopumā, ja vien un tik ilgi kamēr tā netiek pārvērsta un piepildīta ar enerģisku un pašreizējīgu kalpošanu cilvēcei, ko veicināt un rosināt ir Mashriqul-Adhkār piesaistīto iestāžu augstākā priekšrocība.”

Šā spožā laikmeta divi Spīdekļi ir mācījusi mums šo: lūgšana ir dvēselei tik nepieciešamā saruna ar tās Radītāju – tieša un bez starpniekiem. Tā ir garīgā pārtika, kas dod spēku gara dzīvei. Līdzīgi rīta rasai tā spirdzina sirdi un šķīsta to, attīrot to no pieķeršanās savtīgām vēlmēm. Tā ir liesma, kas sadedzina plīvurus, un gaisma, kas rāda ceļu uz Visuvarenā atkalredzēšanas okeānu. Uz tās spārniem dvēsele paceļas Dieva debesīs un tuvinās dievišķajai realitātei. No tās kvalitātes ir atkarīga dvēseles neierobežoto spēju attīstība un Dieva dāvanu iegūšana, taču nav vēlams, lai lūgšanas būtu pārāk garas. Lūgšanā apslēptie spēki izpaužas, ja to rosina mīlestība pret Dievu, ja tā stāv pāri bailēm vai labvēlības meklējumiem un ja tā ir brīva no ārišķīguma un māņticības. Tā jāteic ar patiesu un tīru sirdi, un tai jāveicina pārdomas un meditācija tā, lai racionālās domāšanas spēja tiktu apgaismota. Šāda lūgšana pacelsies pāri vārdu un skaņu robežām. Tās saldajām melodijām jārada sirdī prieks un pacilātība un jāpastiprina Vārda caurstrāvojošais spēks, pārvēršot pasaulīgas tieksmes debešķīgās īpašībās un iedvesmojot nesavtīgu kalpošanu cilvēcei.

[..]

Mēs esam aicinājuši bahājiešus saskatīt centienos, ko viņi iegulda kopienas veidošanā, tāda jauna modeļa radīšanu, kas parāda, kāda var būt sabiedrība. Kopumā ņemot, šis modelis veicina spēju kalpot – izglītēt jaunās paaudzes, stiprināt jauniešus, sniegt garīgu izglītību bērniem, uzlabot spēju smelties iedvesmu no Dieva Vārda, pavadot citus kalpošanas laukā, un nodrošināt tautas sociālo un ekonomisko izaugsmi šim laikmetam paredzēto dievišķo mācību gaismā. Šim modelim ir vitāli nepieciešamas pielūgsmes sapulces – dievbijīgas dzīves sabiedriskais aspekts un Mashriqul-Adhkār koncepcijas dimensija, kas ir brīnišķīga iespēja jūsu kopienai ne tikai godināt

Visuvareno un lūgt Viņa svētības katra cilvēka dzīvē atsevišķi, bet arī dāvāt lūgšanu garīgo enerģiju saviem līdzpilsoņiem, atjaunot viņiem pielūgsmes šķīstību, iedegt viņu sirdīs ticību Dieva apliecinājumiem un stiprināt viņos – ne mazāk kā paši sevī – alkas kalpot tautai un cilvēcei un izrādīt konstruktīvu izturību, ejot taisnības ceļu.

Mīļotie draugi: lūgšanām vēltīti saieti visā jūsu svētajā zemē, katrā apkaimē, pilsētā, ciemā un ciematā un aizvien plašāka bahāju lūgšanu pieejamība jūsu tautiešiem ļauj jūsu kopienai dāvāt vienotības gaismu cilvēcei, lai tā apspīdētu jūsu ticības brāļu un mūsu pūliņus visā pasaulē. Tad nu sējiet nākotnes Mashriq’l-Adhkár sēklas, lai tās nestu augļus visiem, un iededziet neskaitāmas gaismas bākas, kas kļiedēs ienaida un nevienlīdzības tumsu.

(No 2014. gada 18. decembra vēstules bahājiešiem Irānā.)

[67]

Sistemātiska visu Plāna aspektu izpilde veido kolektīvu centienu modeli, kas izceļas ne tikai ar uzticību kalpošanai, bet arī ar pieķeršanos pielūgsmei. Aktivitātes pieaugums, kas būs vajadzīgs nākamajos piecos gados, bagātinās ticīgo pielūgsmes dzīvi, viņiem kalpojot plecu pie pleca savos klasteros visā pasaulē. Šis bagātināšanas process jau tagad ir ievērojami attīstījies: raugieties, piemēram, kā pielūgsmes sapulces kļūva par kopienas dzīves kodolu. Pielūgsmes sapulces ir pasākumi, kuriem pievienoties var ikviens, ieelpot debešķīgās dvesmas, izbaudīt lūgšanu saldmi, medītēt par Radošo Vārdu, pacelties gara spārnos un sarunāties ar Vismīļoto. Tiek raisītas sadraudzības un kopēja mērķa sajūtas, it īpaši garīgi pacilātās sarunās, kas dabiski notiek šādās reizēs un kurās var tikt atvērta „cilvēka sirds pilsēta.” Pielūgsmes sapulcē, kurā laipni gaidīti ir gan pieaugušie, gan bērni neatkarīgi no viņu izcelsmes, jebkurā apdzīvotā vietā tiek atmodināts Mashriq’l-Adhkár gars. Kopienas pielūgsmes gars atstāj ietekmi uz Deviņpadsmit dienu svētkiem, un tas ir sajūtams arī citās reizēs, kad draugi sanāk kopā.

(No 2015. gada 29. decembra vēstules Kontinentālo padomnieku kolēģiju konferencē.)

[68]

Mashriqu'l-Adhkár ir „viena no vissvarīgākajām institūcijām pasaulē”. Templis un tā piesaistītās iestādes iemieso divus būtiskus un nešķiramus bahāju dzīves aspektus – pielūgsmi un kalpošanu. Kā varens simbols un neatņemama sastāvdaļa dievišķajai civilizācijai, uz kuru Bahá'u'lláh atklāsme aicina visas tautas, pielūgsmes nams kļūst par fokusa punktu kopienā, kurā tas tiek uzcelts. „Mashriqu'l-Adhkár svētās dvesmas,” skaidro ‘Abdu'l-Bahá, „atdzīvina taisno dvēseles, un tā spirdzinošās vēsmas iepūš dzīvību šķīstās sirdīs”. Patiesi, tā ietekme ir tik liela, ka tas spēj iedvesmot veselu tautu tiekties pēc dziļākas kopēja mērķa izjūtas. Šajā stundā bahāju pasaules skatieni ir pievērsti tās tikko atklātajam templim, un mēs esam pārliecināti, ka šī ilgotā uzvara tiks gavilēt draugu sirdīm malu malās. Tomēr viņi, pavisam noteikti, neapmierināsies ar priecāšanos tikai savā starpā. Lai viņi, iedvesmojoties no visa, ko simbolizē šis diženais nams, aicina citus iepazīt nezūdošo prieku, ko sniedz Dieva slavināšana un kalpošana cilvēcei.

Noliecot galvas Mūzsenās Dailes sliekšņa priekšā, mēs pateicamies Viņam par to, ka Viņš ir ļāvis saviem uzticīgajiem sekotājiem uzcelt šādu brīnumainu templi, kas veidots no stikla, akmens un gaismas, kas lolo mīlestību pret visu sakrālo. Pateicība, ko mēs jūtam, vairo mūsu ilgas pēc tās spožās dienas, kad katra pilsēta un katrs ciems būs svētīti ar savu Mashriqu'l-Adhkár, un vispirms mēs ar entuziasmu raugāties uz valstīm, kurās sāk dzimt nacionālie un vietējie pielūgsmes nami. Lai Visdiženā Vārda kopienas spožais veikums Santjago pilsētā spārno uzticīgos it visur kalpot vēl centīgāk, taču šai kalpošanai jābūt pazemīgai, ar mērķi padarīt pasauli labāku un godināt Dievu.

(No 2016. gada 14. oktobra vēstules draugiem, kas pulcējušies Santjago, Čīles par godu Dienvidamerikas Mātes tempļa svinīgajai atklāšanai.)

[69]

Vēl nav pagājis gads kopš bahāju pasaule svinēja pēdējā kontinentālā pielūgsmes nama pabeigšanu, un jau aust jauna diena Mashriqu'l-Adhkár institūcijas attīstībā. Jūs esat sanākuši kopā pašā Ausmas

Vietā – vietā, kur virs apvāršņa pacēlies pirmais vietējais pielūgsmes nams, kas pašlaik ir atklāšanas stadijā. Šis unikālās celtnes svinīgā atklāšana ir vēsturisks notikums, kas kļūs par daudzu citu vietējo, kā arī nacionālo *Mashriq'u'l-Adhkár* parādīšanās priekšvēstnesi, paklausot Bahá'u'lláh pavēlei, kas atklāta Viņa *Vissvētākajā grāmatā*: „Celiet pielūgsmes namus visās zemēs Tā vārdā, kas ir visu reliģiju Kungs.”

[..]

Pielūgsmes nama parādīšanās Batambangā .. liecina par to, cik spoži spīd ticības gaisma tur dzīvojošo draugu sirdīs. Tā izskatā, ko radījis talantīgs Kambodžas arhitekts, atspoguļojas šīs tautas kultūras pievilcība un skaistums; tā būvniecībā izmantotas novatoriskas tehnikas, taču tās saplūst ar šim reģionam raksturīgām tradicionālām formām; tas neapšaubāmi pieder zemei, kurā tas ir izaudzis. Pat pirms tā atklāšanas templim ir izdevies vairot tā pavēnī dzīvojošo cilvēku izpratni par tēmu, kas ir cieši saistīta ar *Mashriq'u'l-Adhkár*, – par pielūgsmes un kalpošanas nedalāmību kopienas dzīvē. Tas ir veicinājis spēju labāk novērtēt vienotības nozīmi, ko tagad pastiprinās kopīgā pielūgsmē, kas notiks tā sienās. Tā parādīšanās stimulē kopienu centienus sasniegt garīgu izcilību. Tā ir ēka ar cēlu mērķi, ko uzcēluši cilvēki ar cēlu garu.

(No 2017. gada 1. oktobra vēstules draugiem, kas pulcējušies Batambangas pilsētā Kambodžā, par godu pielūgsmes nama svinīgajai atklāšanai.)

[70]

* 1. izvilks.

NO VĒSTULĒM, KAS RAKSTĪTAS VISPASAULES TAISNĪGUMA NAMA VĀRDĀ

Attiecībā uz Mashriq'l-Adhkár piesaistītajām iestādēm 'Abdu'l-Bahá vēstuļrakstos un runās ir daudz atsauču uz šīm „svarīgajām palīgēkām.” Piemēram, viņš min skolu bāreņiem, slimnīcu un ambulanci trūcīgajiem, patversmi nespējniekiem, koledžu augstākās zinātniskās izglītības iegūšanai un viesu mītni. Citviet pēc iepriekš minēto institūciju uzskaitīšanas viņš saka, ka ir ceļamas arī citas labdarībai paredzētas ēkas .. Vispasaules Taisnīguma Nams arī ir teicis, kas tas nav redzējis nekādus tekstus, kuros būtu prasība, ka piesaistītām iestādēm jābūt deviņām.

(No 1974. gada 18. marta vēstules kādam ticīgajam.)

[71]

Šā procesa [bahājiešu dalības attīstības projektos] simbols ir redzams pielūgsmes namā un tā piesaistītajās iestādēs. Kā pirmā ir būvējama centrālā ēka, kas ir kopienas garīgā sirds. Tad pamazām – kā šīs garīgās sirds ārējās izpausmes – tiek celtas un sāk darboties dažādas piesaistītās iestādes, „kas sniegs atvieglojumu cietējiem, uzturu trūcīgajiem, pajumti ceļiniekiem, mierinājumu sērotājiem un izglītību nezinošajiem.” Šā procesa iedīgli veidojas vēl ilgi, pirms bahāju kopiena nonāk līdz sava Mashriq'l-Adhkár celšanai, jo pat pirmais bahāju kopienas uzceltais vietējais centrs var sākt kalpot ne tikai par garīgo un administratīvo centru un kopienas pulcēšanās vietu, bet arī par kopienas skolu un par citu kopienas dzīves aspektu sirdi. Tomēr nemainīgs paliek princips, ka garīgais vienmēr stāv augstāk par materiālo. Vispirms Bahá'u'lláh atklāsmes ietekmē tiek apgaismotas sirdis un prāti, un pēc tam notiek to parasto ticīgo aktivizēšanās, kuri vēlas iemiesot šīs mācības savu kopienu ikdienas dzīvē.

(No 1984. gada 8. maija vēstules Brazīlijas Nacionālajai garīgajai padomei.)

[72]

Termins „Mashriq'l-Adhkár” Rakstos tiek attiecināts uz dažādām lietām: uz draugu pulcēšanos rītausmas stundā, lai teiktu lūgšanas, uz

ēku, kurā šī aktivitāte noris, uz visu Mashriq'l-Adhkár institūciju, kas ietver arī piesaistītās iestādes, un uz šīs institūcijas centrālo ēku, kas bieži tiek saukta arī par „pielūgsmes namu” vai „templi.” Var uzskatīt, ka visi šie varianti apzīmē Bahá'u'lláh koncepcijas pakāpeniskas ieviešanas stadijas vai aspektus, kas pasludināti *Kitáb-i-Aqdas*. Mashriq'l-Adhkár attīstībai ir aktivizēti vairāki darbības virzieni, un tieši šiem darbības virzieniem ticīgajiem ir jāvelta savi pūliņi un uzmanība.

(No 1997. gada 20. aprīļa vēstules kādam ticīgajam.)

[73]

Ja termins „Mashriq'l-Adhkár” tiek attiecināts uz pielūgsmes namu, tas nozīmē celtni – centru, kurā cilvēki pulcējas, lai klausītos Dieva Vārdā un pielūgtu Viņu. Šo centrālo pielūgsmes namu ieskauj Mashriq'l-Adhkár piesaistītās iestādes, kurās pielūgsmē izpaužas kalpošanā cilvēcei.

(No 1998. gada 24. februāra vēstules kādam ticīgajam.)

[74]

Veicot šo pārskatu, jāņem vērā, ka ir pieļaujams izmantot fragmentus no Svētajiem Rakstiem kā dziesmu tekstus muzikālu skaņdarbu pavadījumā, kā arī atkārtot vārsmas vai vārdus. Komponists var brīvi izvēlēties mūzikas stilu, paturot prātā garīgo pienākumu attiekties pret Svētajiem Tekstiem ar piedienību, cieņu un bijību ..

Turklāt nekas nav arī iebilstams pret lūgšanu vārsmu vai rakstu fragmentu atkārtošā dziesmās atbilstoši muzikālajām prasībām.

Kā jau minēts iepriekš, ir pieļaujams veikt nelielas izmaiņas tekstā, kā arī atkārtot rindas piedziedājumā vai atkārtot īsas frāzes kā, piemēram: „Ak Dievs, mans Dievs”, atbilstoši muzikālajām prasībām. Skaņdarba muzikālo stilu var izvēlēties komponists, ar nosacījumu, ka viņš vai viņa patur prātā garīgo pienākumu attiekties pret sakrālajiem Tekstiem ar pienācīgo cieņu, godu un bijību.

(No 2001. gada 14. februāra vēstules Austrālijas Nacionālajai garīgajai padomei.)

[75]

Taisnīguma Namu sevišķi iepriecināja ziņa par ievērojamo aktivitātes pieaugumu templī, tostarp par tādu pamata aktivitāšu skaita pieaugumu, kurās iesaistīti dalībnieki no plašākas sabiedrības.. Izmantojot to par pamatu, galvenais jautājums, kuram jūsu nacionālajai padomei nopietni jāpievēršas, skar nepieciešamību veicināt ticīgo vidū vienotību domās un mērķos attiecībā uz veidiem, kā panākt vēl lielāku saskaņotību starp kalpošanu pielūgsmes namā un Upolu klastera paplašināšanas un nostiprināšanas darbu.

Šo pūliņu pamatā būs mācīšanas aktivitātes un kopienas veidošanas procesi, kas notiek templī. Jo īpaši būs jāsystematizē un jāatbalsta ar nepieciešamajiem materiālajiem un cilvēkresursiem centieni iepazīstināt ar ticības fundamentālajām mācībām viesus un apkārtnes iedzīvotājus un aicināt viņus piedalīties tempļa teritorijā un citviet notiekošajos mācību pulciņos, pielūgsmes sapulcēs, bērnu nodarbībās un pusaudžu grupās. Var arī apsvērt iespēju izstrādāt speciālu programmu, kuras mērķis būtu iepazīstināt ar redzējumu par pielūgsmes namu kā kopienas garīgo centru un to, kā tas var iespaidot tā apkārtņē dzīvojošo cilvēku dzīvi, – redzējumu par templi Samoa tautai.

Taisnīguma Nams no sirds cer, ka tiks atraisīti Upolu klasterī kalpojošo dienestu un ticīgo spēki, pilnā mērā izmantojot pielūgsmes nama klātbūtni paplašināšanās procesa veicināšanas darbā, un ka apmeklētāju piesaistīšanas un viņu pieredzes uzlabošanas veidi ar laiku tiks vēl vairāk noslīpēti. Tāpat kā tas ir ar citiem bahāju kopienas dzīves aspektiem, panākumi šajā darbā būs lielā mērā atkarīgi no tā, kā draugi spēs darboties ar mācīšanās pieeju, lai nodrošinātu, ka metodes un aktivitātes tiek pastāvīgi pārdomātas un uzlabotas.

(No 2011. gada 27. decembra vēstules Samoa Nacionālajai garīgajai padomei.)

[76]

Taisnīguma Namu ļoti iepriecināja ziņa par to, ka pārrunas ticīgo starpā par Mashriqu'l-Adhkár nozīmīgumu rada ciešas saiknes

ar šo pasākumu un noved pie plašākas bahājiešu un viņu draugu iesaistīšanās šajā kopīgajā darbā. Pieaugošā izpratne par pielūgsmes nama nozīmīgumu Kolumbijas ticīgo vidū ir rosinājusi viņus ziedot materiālos līdzekļus – un tā ir vēl viena garīgās apņemšanās zīme. Mēs ceram, ka šī sākotnējā atsaucība saglabāsies visa projekta garumā un palīdzēs izkopt ieradumu regulāri ziedot ticības fondiem.

(No 2013. gada 10. decembra vēstules Kolumbijas Nacionālajai garīgajai padomei.)

[77]

Pielūgsmes nams, protams, ir kopienas veidošanas procesa neatņemama sastāvdaļa, un tā uzcelšana ir svarīgs pagrieziena punkts kopienas attīstībā. Taisnīguma Nams cer, ka draugi .., pateicoties dedzībai un apņēmībai, ar kādu viņi īsteno Piecu gadu plāna svarīgās aktivitātes, pietuvinās to dienu, kad jūsu valstī būs pienācis laiks celt Mashriqu'l-Adhkār.

(No 2013. gada 12. decembra vēstules kādam ticīgajam.)

[78]

Turklāt, tā kā ir iecerēts, ka tempļa dizains „dabiski harmonēs ar vietējo kultūru un to cilvēku ikdienas dzīvi, kuri tajos pulcēsies, lai lūgtu Dievu un meditētu”, draugus varētu rosināt nākt klajā ar savām idejām par tā fizisko izskatu. Mēs ceram, ka pielūgsmes nams galu galā ietvers elementus un simbolus, ar kuriem Kenijas tauta varēs dabiski identificēties. Šīs idejas, kuras vajadzētu iesniegt drīzumā izveidojamajā būvniecības birojā, varētu iekļaut īsajā arhitektoniskajā aprakstā, kurā būs izklāstītas galvenās celtni piemērojamās prasības.

(No 2014. gada 24. septembra vēstules Kenijas Nacionālajai garīgajai padomei.)

[79]

Attiecībā uz jūsu jautājumiem par atšķirībām starp kontinentālajiem, nacionālajiem un vietējiem pielūgsmes namiem, Mashriqu'l-Adhkār institūcijas nodibināšana sākās ar tempļa

būvniecību dažādos pasaules reģionos. Pielūgsmes namu celšanas laikā to loma kā ticības klātbūtnes un solījuma vēstnešiem tika bieži vien uzsvērtā tēlainā valodā. Aizbildnis rakstīja, ka *Mashriq'ul-Adhkár* ir Bahá'u'lláh pasaules iekārtas simbols un vēstnesis,* un bieži dēvēja pirmo tempļi katrā kontinentā vai reģionā par „mātes tempļi”. Taisnīguma Nams, runājot par nacionālo pielūgsmes namu projektu aizsākšanu piektajā periodā un sekojot līdzī pēdējā kontinentālā tempļa būvniecības sākšanai Čīlē, raksta, ka tas „sniedz vēl vienu iepriecinošu pierādījumu tam, ka Dieva ticība iesakņojas sabiedrības augsnē.”

Bez šīs simboliskās nozīmes *Mashriq'ul-Adhkár* kā institūcijai piemīt arī milzīgs praktiskais potenciāls. Ir iecerēts, ka visās vietās, kurās tiek dibināta padome, ar laiku tiks uzceltas arī vietējās vai nacionālās *Mashriq'ul-Adhkár* un *Ḥazíratu'l-Quds* institūcijas. „*Mashriq'ul-Adhkár* ēkā, ko Bahá'u'lláh *Kitáb-i-Aqdas* vēlējis celt kā pielūgsmes namu,” raksta Shoghi Effendi, „gan vietējo, gan nacionālo bahāju kopienu pārstāvji kopā ar to attiecīgo komiteju locekļiem, ik dienas rītausmas stundā pulcējoties tās sienās, smelsies vajadzīgo iedvesmu, kas ļaus viņiem, ikdienā pielikt pūles savā administratīvā darba laukā *Ḥazíratu'l-Quds*, pildīt savus pienākumus tā, kā tas piedien Viņa ticības izredzētajiem kalpiem.”

Turklāt pielūgsmes nams kalpos kā kopienas garīgais centrs un kopā ar tā piesaistītajām iestādēm, kas tiks radītas, veicinās plaukstošas sabiedriskās dzīves modeļa izveidošana. Patlaban katra kontinenta pirmie pielūgsmes nami kalpo par to valstu, kurās tie atrodas, nacionālajiem tempļiem, un tie kalpo arī tuvumā esošajām kopienām un spēlē svarīgu lomu vietējās aktivitātēs. Augšanas procesam vēršoties plašumā, tiks celts aizvien vairāk nacionālā un vietējā līmeņa tempļu, un mēs daudz uzzināsim par to raksturu un to, kā tie sekmē kopienu veidošanas procesu. Pakāpeniski izpaudīsies

* Sk. 43. izvilkumu.

šīs institūcijas darbības daudzie aspekti. Kā rakstīja Shoghi Effendi, „vienīgi Mashriqu'l-Adhkár institūcija vislabāk nodrošina bahāju pielūgsmes un kalpošanas būtiskākos elementus, kas ir vienlīdz svarīgi pasaules atdzimšanai.”

(No 2015. gada 26. janvāra vēstules kādam ticīgajam.)

[80]

Mashriqu'l-Adhkár sienās izpildāmajām dziesmām nav obligāti jābūt balstītām vienīgi uz Rakstiem; jāievēro tikai prasības, lai to pamatā būtu bahāju vai citu reliģiju sakrālie raksti un lai tie saturētu bahāju tēmas. Jāievēro arī, ka izpildāmajām dziesmām izmantoto tekstu standarts nedaudz atšķiras no lasīto vai skandēto Rakstu un lūgšanu standarta garīgajās programmās pielūgsmes namā. Tāpēc nekas nav iebilstams pret tādu dziesmu izmantošanu, kuru pamatā ir 'Abdu'l-Bahá raksti vai runas.

(No 2015. gada 2. novembra vēstules Austrālijas Nacionālajai garīgajai padomei.)

[81]

MASHRIQU'L-ADHKÁR PAREDZĒTO LŪGŠANU IZLASE NO 'ABDU'L-BAHÁ RAKSTIEM

Ak Kungs, mans Dievs! Svētī viņus kalpošanā Tev! Dari spēcīgas viņu muguras, lai tās spētu nest akmeņus Mashriqu'l-Adhkár celtniecībai. Ak Kungs, mans Dievs! Apgaismo taisnīgo cilvēku vaigus ar gaismu, kas spīd no Tavu noslēpumu Ausmas Vietas. Patiesi, Tu esi varenais un neierobežotais, un, patiesi, Tu esi žēlīgais un līdzjūtīgais.

(No vēstuļraksta arābu valodā.)

[82]

Ak Dievs, mans Dievs!

Pazemīgs, necienīgs un ar asarām acīs es vēršu savu vaigu pret Tavas žēlastības valstību un Tavas nedalāmības sfēru un dedzīgi lūdzu Tevi pie Tavas vienesmes sliekšņa, lai Tu palīdzi Tevi patiesi mīlošajiem dot savu artavu Mashriqu'l-Adhkár celšanā viņu zemē – lai no šīs celtnes Viņa košā gaisma apspīdētu malu malas un līksmie saucieni, kas cildina un slavē Tavu vārdu, atskanētu ausmas un rieta stundās, paceļoties augšup līdz Tavai debesu Sapulcei un Tavas godības apvārsnim.

Ak Kungs, mans Dievs! Ļauj man sadzirdēt viņu balsu skanējumu un viņu siržu raudas par spīti lielajam attālumam, kas šķir šo tuvējo pusi no tās „tanī nogāzē,”* lai mans gars varētu priecāties, mana sirds līksmot, manas acis rast mierinājumu, lai visa mana būtne priekā trīsētu un lai manu visdziļāko būtību piepildītu svētlaipe par šādu vēlīgo dāvanu, par šādu diženuma izpausmi.

Ak Kungs, mans Dievs! Atver jo plaši savu svētību durvis ikvienai dvēselei, kas ceļas ziedot šai cēlajai ēkai, šim brīnišķajam lūgšanu namam, šai Rītausmas gaismai.

Patiesi, Tu esi visuvaldītājs, varenais, spēcīgais, laipnais, žēlsirdīgais.

(No vēstuļraksta arābu valodā.)

[83]

* Korāns, 8:42. *Korāns*. Latviešu valodā. Rīga: Neputns, 2011.

Ak Dievs, mans Dievs! Es lūdzos Tevi ar trīsošu sirdi, asarām straumēm plūstot, lai Tu palīdzi ikvienam, kurš ziedo savu enerģiju šā nama celšanai un šīs celtnes būvēšanai, kurā Tavs vārds tiek pieminēts ik rītu un ik vakaru.

Ak Dievs! Sūti savu dievišķo palīdzību ikvienam, kurš tiecas kalpot šai ēkai un pieliek pūles, lai to celtu starp dažādu tautību un ticību ļaudīm. Svētī viņu ikvienā labajā darbā, kas vērsts uz cilvēces labklājības vairošanu. Atver viņam bagātības un pārpilnības durvis un iecel viņu par Tavas valstības nezūdošo dārgumu mantinieku. Padari viņu par Tavu dāvanu liecinieku tautu vidū un spēcini viņu no Tava dāsnuma un velšu jūras, kas bango Tavas laipnības un labvēlības viļņos. Patiesi, Tu esi dāsnaiss, žēlīgais un devīgais.

(No vēstuļraksta arābu valodā.)

[84]

Ak Dievs, mans Dievs! Apgaismo pieres Tevi patiesi mīlošajiem, stiprini viņus ar eņģeļu pulkiem, kas nes nešaubīgu uzvaru. Dari stingrus viņu soļus, ejot Tavu taisno ceļu, un savā sensenajā devībā atver tiem savas svētības vārtus; jo viņi patērē uz Tava ceļa to, ko Tu viņiem esi dāvējis, sargājot Tavu ticību, paļaujoties uz Tevi un pieminot Tevi, aiz mīlas pret Tevi atdodami savas sirdis un atsakoties no savas mantības, bet dievinot Tavu daili un meklējot ceļus, kā Tev izpatikt.

Ak, mans Kungs! Dod viņiem bagātīgu tiesu, piešķir tiem atlīdzību un balvu!

Patiesi, Tu esi uzturētājs, palīgs, devīgais, dāsnaiss, mūžīgais veltītājs.

(*Abdu'l-Bahá rakstu izlase*, Nr. 235.)

[85]

Tevis sūtītais Mashriqu'l-Adhkár fotoattēls tika saņemts. Tas atnesa nebeidzamu prieku, jo – lai slavēts Dievs – Dieva mīļotie pulcējās kopā Mashriqu'l-Adhkár sienās, un viņu sejas mirdzēja kā sveču liesmas, kas apgaismoja šo saietu ar garīgu jūtu gaismu.

Mans Dievs, mans Mīlais, manas sirds Ilgojums! Šie ir Tava svētuma sliekšņa kalpi, kas zemojas Tavas vienesmes durvju priekšā. Viņi ir ienākuši Tevis slavināšanas ausmas vietā un Tavas gaismas krātuvē, un lūdzas Tevi, pazemīgi pielūdzot Tavas vienesmes valstību, skandējot Tev kvēlas lūgšanas, nelokāmi savās sirdīs, kas pievērstas Tev.

Ak, mans Kungs! Pieņem viņu darbus, atbildi uz viņu lūgšanām un iedvesmo viņus ar Tavu noslēpumu brīnumiem, lai viņi kļūst par Tavas devības izpausmēm starp Tavām radībām un Tevis izredzētajiem Tavas tautas vidū. Patiesi, Tu esi maigais, visudevīgais, žēlsirdīgais, līdzcietīgais, vismīlošais.

(No vēstuļraksta arābu un persiešu valodā.)

[86]

ISBN 978-9934-620-75-1

9 789934 620751